

Kohtulahendite kogumik

KOHTUJURISTI ETTEPANEK
EVGENI TANCHEV
esitatud 23. aprillil 2020¹

Kohtuasi C-461/18 P

Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd

versus

**Distillerie Bonollo SpA,
Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA,
Distillerie Mazzari SpA,
Caviro Distillerie Srl,**

Euroopa Liidu Nõukogu

Apellatsioonkaebus – Dumping – Hiinast pärit viinhappe import – Apellatsioonkaebus, mille on esitanud esimeses kohtuastmes menetlusse astuja – Määruse (EÜ) nr 1225/2009 artikli 11 lõige 9 – Liidu tootja esitatud tühistamishagi – Vastuvõetavus – Otsene mõjutamine

Sisukord

I.	Õiguslik raamistik	3
II.	Menetluse taust.....	3
III.	Menetlus Üldkohtus ja vaidlustatud kohtuotsus	4
IV.	Menetlus Euroopa Kohtus ja poolte nõuded	6
V.	Vastuapellatsioonkaebus.....	7
A.	Menetlusosaliste argumendid	7
B.	Hinnang	9
1.	Vastuapellatsioonkaebuse vastuvõetavus	9
a)	Komisjoni põhinõude põhjenduseks esitatud ainsa apellatsiooniväite vastuvõetavus selles osas, milles see on suunatud vaidlustatud kohtuotsuse punktide 59 ja 63 vastu ...	10

¹ Algkeel: inglise.

b) Komisjoni nõude, et Üldkohtu menetluses esitatud viies väide tuleb tagasi lükata, vastuvõetavus	10
c) Komisjoni nõude, et Üldkohtu menetluses esitatud viies väide tuleb Euroopa Kohtul põhjendamatusesse tõttu tagasi lükata, vastuvõetavus niivõrd, kui selles on viidatud argumentidele, mis nõukogu esitas oma vastuses Üldkohtu kirjalikele küsimustele	11
2. Sisulised küsimused	12
a) Komisjoni põhinõue tühistada vaidlustatud kohtuotsus	12
b) Komisjoni teise võimalusena esitatud nõue, millega palutakse Euroopa Kohtul tühistada vaidlustatud kohtuotsuse resolutsiooni teine punkt	19
VI. Apellatsioonkaebus	20
A. Poolte argumendid	20
B. Hinnang	21
1. Apellatsioonkaebuse vastuvõetavus	22
2. Apellatsioonkaebuse ainsa väite vastuvõetavus	24
3. Sisulised küsimused	25
VII. Kohtukulud	31
VIII. Ettepanek	31

1. Käesolevas apellatsioonkaebuses palub Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd tühistada Üldkohtu 3. mai 2018. aasta kohtuotsus Distillerie Bonollo jt vs. nõukogu (edaspidi „vaidlustatud kohtuotsus“),² millega Üldkohus tühistas nõukogu rakendusmääruse (EL) nr 626/2012 (edaspidi „vaidlusalune määrus“).³

2. Kuna Changmao Biochemical Engineering ei olnud Üldkohtu menetluses mitte pool, vaid menetlusse astuja, on Euroopa Kohtul käesolevas apellatsioonimenetluses võimalus teha otsus Euroopa Kohtu põhikirja (edaspidi „põhikiri“) artikli 56 teise lõigu kohta, kus on sätestatud, et esimeses kohtuastmes menetlusse astujad võivad Üldkohtu otsuse edasi kaevata üksnes juhul, kui see neid otseselt mõjutab. Samuti on käesolevas asjas tekkinud küsimus nõukogu määruse (EÜ) nr 1225/2009⁴ (edaspidi „alusmäärus“) artikli 11 lõike 9 kohaldamisala kohta; nimetatud lõikes on nõutud, et dumpinguvastaste meetmete kontrollimisel rakendatakse sama metoodikat nagu esialgses uurimises, kui asjaolud ei ole muutunud. Kuna komisjon on esitanud vastuapellatsioonkaebuse, milles ta vaidlustab Üldkohtu järelduse, et vaidlusalune määrus apellante kui liidu tootjaid otseselt mõjutab,

2 T-431/12, EU:T:2018:251.

3 26. juuni 2012. aasta määrus, millega muudetakse rakendusmäärust (EL) nr 349/2012, millega kehtestatakse Hiina Rahvavabariigist pärit viinhappe impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks (ELT 2012, L 182, lk 1).

4 30. novembri 2009. aasta määrus kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (ELT 2009, L 343, lk 51).

tuleb Euroopa Kohtul samuti kindlaks teha, kas otsese mõjutamise tingimuse tõlgendus hiljutises 6. novembri 2018. aasta kohtuotsuses *Scuola Elementare Maria Montessori vs. komisjon, komisjon vs. Scuola Elementare Maria Montessori ja komisjon vs. Ferracci* (C-622/16 P–C-624/16 P, EU:C:2018:873) on kohaldatav dumpinguvastaste meetmete valdkonnas.

I. Õiguslik raamistik

3. Alusmääruse artikli 11 „Kehtivusaeg, läbivaatamine ja tagasimaksed“ lõikes 9 on sätestatud:

„Kui asjaolud ei ole muutunud, rakendab komisjon kõikides käesoleva artikli kohaselt läbiviidavates läbivaatamise või tagasimaksmise uurimistes sama meetodikat nagu tollimaksu kehtestamise põhjustanud uurimises, võttes nõuetekohaselt arvesse artiklit 2, eriti selle lõikeid 11 ja 12, ning artiklit 17.“

II. Menetluse taust

4. Viinhapet kasutatakse toidulisandina veini ja muude jookide tootmises ning aeglustina kipskrohvisegudes. Euroopa Liidus ja Argentinas toodetakse L(+)-viinhapet veinivalmistamise kõrvalsaadustest (veinisettest). Hiinas toodetakse L(+)-viinhapet ja DL-viinhapet benseenist, mis muudetakse maleanhüdriidiks, seejärel malehappeks ja lõpuks viinhappeks. Sünteetiliselt toodetud viinhappel on samad füüsikalised ja keemilised põhiomadused ning sama põhikasutusotstarve kui veinivalmistamise kõrvalsaadustest toodetud viinhappel.

5. Changmao Biochemical Engineering on Hiina eksportiv viinhappetootja. Distillerie Bonollo SpA, Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, Distillerie Mazzari SpA, Caviro Distillerie Srl ja Comercial Química Sarasa, SL (edaspidi „hagejad esimeses kohtuastmes“) on liidus asuvad viinhappetootjad.

6. Euroopa Komisjon sai 24. septembril 2004 mitmelt liidus asuvalt tootjalt, kelle seas olid Industria Chimica Valenzana (ICV), Distillerie Mazzari ja Comercial Química Sarasa, kaebuse dumpingu kohta viinhappesektoris.

7. Komisjon avaldas 30. oktoobril 2004 *Euroopa Liidu Teatajas* Hiina Rahvavabariigist pärit viinhappe impordi käsitleva dumpinguvastase menetluse algatamise teadaande.⁵

8. 27. juulil 2005 võttis komisjon vastu määruse (EÜ) nr 1259/2005, millega kehtestatakse ajutine dumpinguvastane tollimaks teatava Hiina Rahvavabariigist pärineva viinhappe impordi suhtes.⁶

9. Euroopa Liidu Nõukogu võttis 23. jaanuaril 2006 vastu määruse (EÜ) nr 130/2006, millega kehtestatakse Hiina Rahvavabariigist pärit viinhappe impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ja nõutakse lõplikult sisse selle suhtes kehtestatud ajutine tollimaks.⁷

10. Määrusega nr 130/2006 kohaldati äriühingute Changmao Biochemical Engineering ja Ninghai Organic Chemical Factory (edaspidi „Hiina kaks eksportivat tootjat“) suhtes turumajanduslikku kohtlemist vastavalt alusmääruse artikli 2 lõike 7 punktile c. Nende kahe Hiina eksportiva tootja valmistatud toodete suhtes kehtestati dumpinguvastane tollimaks määraga vastavalt 10,1% ja 4,7%.⁸ Kõikidele teistele äriühingutele kehtestati dumpinguvastane tollimaks määraga 34,9%.

⁵ ELT 2004, C 267, lk 4.

⁶ ELT 2005, L 200, lk 73.

⁷ ELT 2006, L 23, lk 1.

⁸ Vt määrus nr 1259/2005, põhjendused 14–17, ja määrus nr 130/2006, põhjendused 12 ja 42.

11. Pärast seda, kui 4. augustil 2010 avaldati teade teatavate dumpinguvastaste meetmete peatse aegumise kohta,⁹ sai komisjon 27. oktoobril 2010 nende meetmete läbivaatamise taotluse, mille esitasid eespool punktis 5 nimetatud viis liidu tootjat. Komisjon avaldas 26. jaanuaril 2011 teate aegumise läbivaatamise algatamise kohta.¹⁰

12. 9. juunil 2011 sai komisjon alusmääruse artikli 11 lõike 3 alusel osalise vahepealse läbivaatamise taotluse seoses Hiina kahe eksportiva tootjaga. Selle taotluse esitasid eespool punktis 5 nimetatud viis liidu tootjat. Komisjon avaldas 29. juulil 2011 teate Hiina Rahvabariigist pärit viinhappe impordi suhtes kohaldatavate dumpinguvastaste meetmete osalise vahepealse läbivaatamise algatamise kohta.¹¹

13. Nõukogu võttis 16. aprillil 2012 vastu rakendusmääruse (EL) nr 349/2012, millega kehtestatakse pärast alusmääruse artikli 11 lõike 2 kohast aegumise läbivaatamist Hiina Rahvabariigist pärit viinhappe impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks.¹²

14. Määrusega nr 349/2012 jäeti muutmata määrusega nr 130/2006 kehtestatud dumpinguvastased tollimaksud.

15. Hiina kaht eksportivat tootjat puudutava osalise vahepealse läbivaatamise menetluse lõpus võttis nõukogu 26. juunil 2012 vastu vaidlusaluse määruse, millega muudeti määrust nr 349/2012.

16. Sisuliselt on vaidlusaluses määruses keeldutud Hiina kahe eksportiva tootja suhtes turumajandusliku kohtlemise kohaldamisest ning – olles normaalväärtuse arvutanud teabe põhjal, mille oli esitanud koostööd tegev tootja võrdlusriigis, nimelt Argentinas – suurendatud nende kahe äriühingu toodetud kaupade suhtes kohaldatavat dumpinguvastast tollimaksu vastavalt 10,1%-lt 13,1%-le ja 4,7%-lt 8,3%-le.¹³

17. Changmao Biochemical Engineering esitas 5. oktoobril 2012 hagi vaidlusaluse määruse tühistamiseks.

18. Üldkohus tühistas 1. juuni 2017. aasta kohtuotsusega¹⁴ selle määruse äriühingule Changmao Biochemical Engineering kohaldatavas osas põhjendusel, et keeldudes edastamast sellele äriühingule teavet DL-viinhappe ja L+-viinhappe vaheliste hinnaerinevuste kohta, mis oli üks põhitegureid DL-happe normaalväärtuse arvutamisel, rikkusid nõukogu ja komisjon äriühingu Changmao Biochemical Engineering kaitseõigusi ja alusmääruse artikli 20 lõiget 2. Seda kohtuotsust apellatsioonkaebuse esitamisega ei vaidlustatud.

III. Menetlus Üldkohtus ja vaidlustatud kohtuotsus

19. Hagejad esimeses kohtuastmes esitasid 28. septembril 2012 hagi vaidlusaluse määruse tühistamiseks.

9 ELT 2010, C 211, lk 11.

10 Algamisteade Hiina Rahvabariigist pärit viinhappe impordi suhtes kohaldatavate dumpinguvastaste meetmete aegumise läbivaatamise ja meetmete läbivaatamise algatamise kohta (ELT 2011, C 24, lk 14).

11 ELT 2011, C 223, lk 16.

12 ELT 2012, L 110, lk 3.

13 Vt vaidlusalune määrus, põhjendused 17–21 ja 27–29.

14 1. juuni 2017. aasta kohtuotsus Changmao Biochemical Engineering vs. nõukogu (T-442/12, EU:T:2017:372).

20. Üldkohtu kuuenda koja president andis 9. septembri 2016. aasta otsusega ja 15. septembri 2016. aasta kohtumäärusega komisjonile ja äriühingule Changmao Biochemical Engineering loa astuda menetlusse nõukogu nõuete toetuseks, täpsustades, et kuna nende menetlusse astumise avaldused on esitatud pärast Üldkohtu 2. mai 1991. aasta kodukorra,¹⁵ mida on viimati muudetud 19. juunil 2013, artikli 116 lõikes 6 ette nähtud tähtaja möödumist, on neil lubatud esitada oma seisukohad suulise menetluse käigus kohtuistungil ettekande põhjal, mis neile edastatakse.

21. Vaidlustatud kohtuotsuses tunnistas Üldkohus hagi vastuvõetavaks, nõustus hagejate esimese väitega ja tühistas vaidlusaluse määruse.

22. Esiteks ei nõustunud Üldkohus nõukogu väitega vastuvõetamatuse kohta, mille kohaselt esiteks ei puudutanud vaidlusalune määrus hagejaid otseselt ja isiklikult ning teiseks ei olnud neil põhjendatud huvi menetluse algatamiseks.

23. Muu hulgas¹⁶ märkis Üldkohus, et vaidlusalune määrus puudutab hagejaid otseselt. Üldkohus osutas, et kohtupraktika kohaselt tuleneb sellest tingimusest nõue, et vaidlusalune liidu õigusakt peab avaldama ühest küljest otseselt mõju hageja õiguslikule olukorrale ega või teisest küljest jätta seda meedet rakendama kohustatud adreessaatidele mingit kaalutusõigust. Viimati nimetatud tingimus oli täidetud, kuna liikmesriikidel, kelle ülesanne oli vaidlustatud määrus rakendada, ei olnud mingit kaalutusõigust dumpinguvastase tollimaksu määra osas ja selle tollimaksu kohaldamises kõnealuste toodetele. Mis puudutab esimesena nimetatud tingimust, siis väitsid nõukogu ja komisjon, et vaidlusalusest määrusest tulenev dumpinguvastase tollimaksu määra muudatus ei saanud tekitada hagejatele õiguslikke tagajärgi, sest ühest küljest hagejad ei maksnud dumpinguvastast tollimaksu ja teisest küljest ei olnud neil subjektiivset õigust sellele, et nende konkurentidele kehtestatakse teatava määraga dumpinguvastane tollimaks. Üldkohus selle väitega ei nõustunud. Kui liidu kohtud oleksid seda nõuet tõepoolest nii kitsalt tõlgendanud, tuleks tunnistada automaatselt vastuvõetamatuks igasugune liidu tootja hagi dumpinguvastaseid tollimakse kehtestava määrase peale; sama oleks kehtinud igasuguse hagi puhul, mille esitanuks komisjoni poolt sobivaks tunnistatud abi saaja konkurent ametliku uurimismenetluse lõppedes, ja mis tahes sellise hagi puhul, mille oleks esitanud koondumist siseturuga kokkusobivaks tunnistava otsuse peale keegi konkurentidest. Kohtupraktikas aga on sedalaadi hagrid vastuvõetavaks tunnistatud. Kuna käesolevas asjas olid apellandid esitanud taotluse algatada osalise vahepealse läbivaatamise menetlus ning selle vahepealse läbivaatamise menetluse lõpus kehtestatud dumpinguvastaste tollimaksude eesmärk oli korvata kahju, mida nad olid kandnud samal turul tegutsevate konkureerivate tootjatena, siis otsustas Üldkohus, et vaidlusalune määrus puudutas neid otseselt.

24. Teiseks nõustus Üldkohus talle esitatud esimese väitega, et on rikutud alusmääruse artikli 11 lõiget 9.

25. Üldkohus osutas, et alusmääruse artikli 11 lõike 9 kohaselt peab komisjon rakendama kõikides läbivaatamismenetlustes sama meetodikat nagu esialgses uurimises, kui asjaolud ei ole muutunud, võttes asjakohaselt arvesse selle määruse artiklit 2.

26. Käesoleval juhul arvatati esialgse uurimise käigus normaalväärtus Hiina kahe eksportiva tootja puhul, kelle suhtes oli kohaldatud turumajanduslikku kohtlemist, kummagi äriühingu tegelike omamaiste müügihindade põhjal, ning niisuguste eksportivate tootjate puhul, kelle suhtes ei olnud kohaldatud turumajanduslikku kohtlemist, lähtudes võrdlusriigi tootjalt saadud andmetest, eelkõige

¹⁵ EÜT 1991, L 136, lk 1.

¹⁶ Kuna Changmao Biochemical Engineering on oma apellatsioonkaebuses vaidlustanud ainult Üldkohtu hinnangu otsese puutumusega seotud tingimuse kohta, mitte aga isikliku puutumusega seotud tingimuse analüüsi ega analüüsi seoses nõudega, et hagejal peab olema põhjendatud huvi menetluse algatamise vastu, võtan Üldkohtu hinnangu kokku ainult selles osas, mis puudutab otsese puutumusega seotud tingimust.

Argentina omamaistest müügihindadest. Vaidlusaluse määrusega keelduti läbivaatamismenetluses Hiina kahe eksportiva tootja suhtes turumajanduslik kohtlemise kohaldamisest, mille tagajärjel ei saanud normaalväärtust enam kindlaks määrata kummagi äriühingu tegelike omamaiste müügihindade põhjal. See arvutati sisuliselt Argentina tootmiskulude põhjal.

27. Üldkohus leidis, et see, et vaidlusaluses määruses arvutati normaalväärtus nende eksportivate tootjate puhul, kelle suhtes ei kohaldatud turumajanduslikku kohtlemist, Argentina omamaiste müügihindade asemel pigem Argentina tootmiskulude põhjal, kujutab endast meetodika muutmist alusmääruse artikli 11 lõike 9 tähenduses. Kuna vaidlusaluses määruses ei olnud viidatud asjaolude muutumisele, ei olnud see meetodika muutmine selle sättega kooskõlas.

28. Sellest lähtudes tühistas Üldkohus vaidlusaluse määruse.¹⁷

29. Hagejate taotlusel jättis ta kehtima vaidlusaluse määrusega kehtestatud dumpinguvastase tollimaksu äriühingu Ninghai Organic Chemical Factory suhtes, kuni komisjon ja nõukogu on võtnud meetmed vaidlustatud kohtuotsuse täitmiseks. Võttes arvesse 1. juuni 2017. aasta kohtuotsust Changmao Biochemical Engineering vs. nõukogu (T-442/12, EU:T:2017:372), ei saanud jätta seda tollimaksu kehtima äriühingu Changmao Biochemical Engineering suhtes.

IV. Menetlus Euroopa Kohtus ja poolte nõuded

30. Käesolevas apellatsioonkaebuses palub Changmao Biochemical Engineering Euroopa Kohtul tühistada vaidlustatud kohtuotsuse tervikuna ning mõista esimeses kohtuastmes hagejatelt välja apellandi esimese kohtuastme ja apellatsiooniastme kohtukulud.

31. Distillerie Bonollo, Industria Chimica Valenzana (ICV), Distillerie Mazzari and Caviro Distillerie (edaspidi üheskoos „Distillerie Bonollo“) paluvad Euroopa Kohtul jätta apellatsioonkaebus vastuvõetamatusesse tõttu läbi vaatamata ja igal juhul põhjendamatusesse tõttu rahuldamata. Samuti palub Distillerie Bonollo Euroopa Kohtul mõista apellandilt ja menetlusse astujatelt välja tema esimese kohtuastme ja apellatsiooniastme kohtukulud.

32. Nõukogu palub Euroopa Kohtul jätta apellatsioonkaebus vastuvõetamatusesse tõttu läbi vaatamata ja mõista apellatsiooniastme kohtukulud välja apellandilt.

33. Komisjon palub Euroopa Kohtul jätta apellatsioonkaebus vastuvõetamatusesse tõttu läbi vaatamata ja igal juhul põhjendamatusesse tõttu rahuldamata ning mõista kohtukulud välja apellandilt.

34. Komisjon on esitanud vastuapellatsioonkaebuse. Ta palub Euroopa Kohtul tühistada vaidlustatud kohtuotsus, tunnistada Üldkohtu menetluses esitatud esimesed neli väidet vastuvõetamatuteks¹⁸ ja tuvastada, et Üldkohtu menetluses esitatud viies väide on põhjendamata, või teise võimalusena saata asi tagasi Üldkohtule uue otsuse tegemiseks esimeses kohtuastmes esitatud viienda väite kohta.¹⁹ Teise võimalusena palub komisjon Euroopa Kohtul tühistada vaidlustatud kohtuotsus selles osas, milles see kohustab nõukogu võtma selle täitmiseks vajalikke meetmeid. Samuti palub komisjon Euroopa Kohtul mõista kohtukulud välja äriühingult Changmao Biochemical Engineering.

17 Seega ei olnud Üldkohtul vaja analüüsida hagejate ülejäänud nelja väidet, et on rikutud: 1) alusmääruse artikli 2 lõike 7 punkti a koostoimes alusmääruse artikli 2 lõigetega 1–3, kuna kasutati arvestuslikku normaalväärtust, mitte aga võrdlusriigis kehtivaid tegelikke omamaiseid müügihindu; 2) alusmääruse artikli 2 lõiget 3, kuna arvestusliku normaalväärtuse aluseks võeti võrdlusriigist erinevas riigis esinevad kulud; 3) alusmääruse artikli 2 lõiget 3, kuna arvestusliku normaalväärtuse aluseks võeti tooraine, mis ei olnud võrreldav, ja 4) kaitseõigusi ja põhjendamiskohustust.

18 Üldkohtu menetluses esitatud neli esimest väidet olid, et on rikutud: 1) alusmääruse artikli 11 lõiget 9; 2) alusmääruse artikli 2 lõike 7 punkti a koostoimes sama määruse artikli 2 lõigetega 1–3; 3) alusmääruses artikli 2 lõiget 3; ja 4) alusmääruse artikli 2 lõiget 3 (vt eelnev joonealune märkus).

19 Üldkohtu menetluses esitatud viies väide oli see, et rikutud on kaitseõigusi ja põhjendamiskohustust (vt käesoleva ettepaneku 17. joonealune märkus).

35. Distillerie Bonollo palub Euroopa Kohtul jätta vastuapellatsioonkaebuse esimese väite teine osa²⁰ vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata või teise võimalusena põhjendamatusse tõttu rahuldamata. Samuti palub Distillerie Bonollo Euroopa Kohtul jätta vastuapellatsioonkaebus ülejäänud osas põhjendamatusse või edutuse tõttu rahuldamata. Lõpuks palub ta Euroopa Kohtul välja mõista Distillerie Bonollo kohtukulud Euroopa Kohtus ja kulud seoses asja võimaliku tagasisaatmisega Üldkohtule.

36. Nõukogu toetab vastuapellatsioonkaebuses esitatud komisjoni nõudeid.

37. Changmao Biochemical Engineering palub Euroopa Kohtul tühistada vaidlustatud kohtuotsus, tunnistada Üldkohtu menetluses esitatud esimesed neli väidet vastuvõetamatuks, tunnistada Üldkohtu menetluses esitatud viies väide põhjendamatuks või teise võimalusena saata asi tagasi Üldkohtule uue otsuse tegemiseks esimeses kohtuastmes esitatud viienda väite kohta. Teise võimalusena palub ta Euroopa Kohtul tühistada vaidlustatud kohtuotsus selles osas, milles see kohustab nõukogu võtma meetmeid selle kohtuotsuse täitmiseks. Lõpuks palub ta Euroopa Kohtul mõista äriühingu Changmao Biochemical Engineering kohtukulud välja Distillerie Bonollolt.

38. Kohtuistungil, mis peeti 24. oktoobril 2019, esitasid Changmao Biochemical Engineering, Distillerie Bonollo, nõukogu ja komisjon oma suulised seisukohad.

V. Vastuapellatsioonkaebus

39. Kuna komisjoni vastuapellatsioonkaebuse eesmärk on eelkõige vaidlustada hagi vastuvõetavus esimeses kohtuastmes, tuleb alustada analüüsi sellest.

A. Menetlusosaliste argumendid

40. Komisjon palub Euroopa Kohtul tühistada vaidlustatud kohtuotsus; jätta Üldkohtu menetluses esitatud esimesed neli väidet²¹ vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata või teise võimalusena saata asi tagasi Üldkohtule viienda väite suhtes otsuse tegemiseks.²² Teise võimalusena palub komisjon Euroopa Kohtul tühistada vaidlustatud kohtuotsus selles osas, milles selle kohtuotsuse resolutsiooni teises punktis kohustati nõukogu võtma selle täitmiseks vajalikke meetmeid.

41. Komisjon põhjendab vaidlustatud kohtuotsuse tühistamise nõuet üheainsa väitega. Ta väidab, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta vaidlustatud kohtuotsuse punktides 51–73 leidis, et vaidlusalune määrus puudutab Distillerie Bonollot otseselt.

42. Esiteks väidab komisjon, et Üldkohus ei saanud tugineda Euroopa Liidu põhiõiguste hartas (edaspidi „harta“) sätestatud õigusele tõhusale kohtulikule kaitsele selleks, et tõlgendada otsese puutumusega seotud tingimust laialt. See tõlgendus, mille kohaselt on see nõue täidetud, kui vaidlusalusel liidu õigusaktil on *sisuline* mõju hageja olukorrale, on vastuolus ka väljakujunenud kohtupraktikaga, mille kohaselt peab esinema *õiguslik* tagajärg hageja olukorrale. Teiseks väidab komisjon, et selleks, et Distillerie Bonollo õiguslikku olukorda mõjutada, peab vaidlusalune määrus

20 Vastuapellatsioonkaebuse esimese väite teine osa on see, et Üldkohtu menetluses esitatud viies väide (vt eelnev 19. joonealune märkus) ei ole põhjendatud.

21 Nagu eelnevas 18. joonealuses märkuses mainitud, olid Üldkohtu menetluses esitatud neli esimest väidet sellised, et on rikutud: 1) alusmääruse artikli 11 lõiget 9; 2) alusmääruse artikli 2 lõike 7 punkti a koostoimes sama määruse artikli 2 lõigetega 1–3; 3) alusmääruses artikli 2 lõiget 3; ja 4) alusmääruse artikli 2 lõiget 3 (vt eelnev 17. joonealune märkus).

22 Nagu on märgitud eelnevas 19. joonealuses märkuses, oli Üldkohtu menetluses esitatud viies väide selle kohta, et on rikutud kaitseõigusi ja põhjendamiskohustust.

andma talle ühe või teise sisulise õiguse. Komisjoni arvates aga ei ole Distillerie Bonollo õigust nõuda, et kolmanda riigi konkureeriva tootja suhtes kehtestataks teataval tasemel dumpinguvastased meetmed, kuna alusmääruse artikkel 21 lubab nõukogul ja komisjonil jätta meetmed kehtestamata, kui see ei ole liidu huvides.

43. Komisjon järeldab sellest, et vaidlustatud kohtuotsus tuleb tühistada.

44. Sellest lähtudes palub komisjon Euroopa Kohtul jätta Üldkohtu menetluses esitatud esimesed neli väidet vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata ning lükata esimeses kohtuastmes esitatud viies väide põhjendamatuks tagasi. Viimati nimetatud väite kohta, mille kohaselt on rikutud kaitseõigusi ja põhjendamiskohustust, tunnistab komisjon, et see väide on vastuvõetav, sest tegu on menetlusõigusliku, mitte materiaalõigusliku väitega. See väide aga ei ole komisjoni arvates põhjendatud, kuna Distillerie Bonollo vahetas haldusmenetluses mitmel korral komisjoniga kirjalikke ja suulisi seisukohti. Kui Euroopa Kohus peaks siiski leidma, et ta ei saa Üldkohtu menetluses esitatud viienda väite suhtes lõplikku kohtuotsust teha, palub komisjon saata asja tagasi Üldkohtule selle väite kohta otsuse tegemiseks.

45. Teise võimalusena palub komisjon Euroopa Kohtul tühistada vaidlustatud kohtuotsuse resolutsiooni teine punkt. Seda nõuet põhjendab komisjon üheainsa väitega, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta jättis kehtima vaidlusaluse määrusega kehtestatud dumpinguvastase tollimaksu, „kuni hetkeni, kui [komisjon] ja [nõukogu] on võtnud meetmed käesoleva kohtuotsuse täitmiseks“. Tema sõnul võib alates Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 37/2014²³ jõustumisest dumpinguvastaseid meetmeid kehtestada üksnes komisjon.

46. Changmao Biochemical Engineering nõustub kõikide komisjoni esitatud nõuetega, välja arvatud esiteks komisjoni teise võimalusena esitatud nõue (mis on kokku võetud eelmises punktis), ja teiseks palub ta Euroopa Kohtul mõista äriühingu Changmao Biochemical Engineering kohtukulud välja Distillerie Bonollolt.

47. Distillerie Bonollo palub jätta vastuapellatsioonkaebuse rahuldamata.

48. Esiteks, mis puudutab komisjoni väidet, et Üldkohtu menetluses esitatud viies väide ei ole põhjendatud, märgib Distillerie Bonollo, et komisjoni väide on vastuvõetamatu. Ta põhjendab seda nii, et esiteks ei analüüsinud Üldkohus seda väidet, teiseks on tegu faktiküsimusega ning kolmandaks on vastuapellatsioonkaebuses viidatud nõukogu vastusele Üldkohtu kirjalikele küsimustele, millest komisjon ei oleks tohtinud koopiat saada, sest talle anti luba menetlusse astuda üksnes kohtuistungil ettekande põhjal. Igal juhul, väidab Distillerie Bonollo, ei ole komisjoni väide põhjendatud.

49. Teiseks, mis puudutab ainsat vaidlustatud kohtuotsuse tühistamise nõude põhjenduseks esitatud väidet, märgib Distillerie Bonollo, et see väide on vastuvõetamatu, niivõrd kui see on suunatud vaidlustatud kohtuotsuse punktide 59 ja 63 vastu. Ta põhjendab oma seisukohta nii, et esimesena nimetatud punkti osas vaidlustab komisjon faktilise asjaolu tuvastamise ja teise punkti osas ta üksnes püüab asendada Üldkohtu tõlgenduse enda omaga.

50. Samuti märgib Distillerie Bonollo, et see ainus apellatsioonkaebuse väide on tervikuna põhjendamatu või edutu. Muu hulgas väidab Distillerie Bonollo, et Üldkohus ei tuginenud otsese puutumuse mõistet laiendades tõhusa kohtuliku kaitse põhimõttele, kuna vaidlustatud kohtuotsuse punktis 93 sisalduv viide sellele põhimõttele on liigne. Pealegi puudutab liidu õigusakt hagejat otseselt, kui – nagu Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 52 märkis – ta puudutatud ettevõtjana konkureerib teiste turuosalistega. Euroopa Kohus on seda kriteeriumi kinnitanud 6. novembri 2018. aasta kohtuotsuses *Scuola Elementare Maria Montessori vs. komisjon, komisjon vs. Scuola*

23 15. jaanuari 2014. aasta määrus (EL) nr 37/2014, millega muudetakse teatavaid ühist kaubanduspoliitikat käsitlevaid määrusi seoses teatavate meetmete vastuvõtmise menetlustega (ELT 2014, L 18, lk 1).

Elementare Maria Montessori ja komisjon *vs.* Ferracci (C-622/16 P–C-624/16 P, EU:C:2018:873, punkt 43). Seega on Distillerie Bonollo otseselt puudutatud kui otsene konkurent Hiina kahele eksportivale tootjale, kelle toodete suhtes ei ole vaidlusaluse määrusega kehtestatud piisavaid dumpinguvastaseid tollimakse.

51. Kolmandaks märgib Distillerie Bonollo, et ainus väide, millega põhjendati komisjoni teise võimalusena esitatud nõuet, ei ole põhjendatud. Vaidlustatud kohtuotsuse resolutsiooni teine punkt kohustab võtma selle kohtuotsuse täitmiseks vajalikke meetmeid mitte ainult nõukogu, vaid ka pädevat institutsiooni, nimelt komisjoni.

52. Nõukogu toetab kõiki komisjoni esitatud nõudeid.

53. Esiteks märgib nõukogu, et vaidlustatud kohtuotsus tuleb tühistada, kuna Üldkohus eksis, kui ta tunnistas talle esitatud neli materiaalõiguslikku väidet vastuvõetavaks. Ehkki otsese puutumusega seotud tingimuse tõlgendamisel tuleb arvesse võtta tõhusa kohtuliku kaitse põhimõtet, ei saa sellest põhimõttest tuleneda ELTL artikli 263 neljandas lõigus sätestatud vastuvõetavuse tingimuste eiramist. Samuti on endiselt kohaldatav kohtupraktika, mille kohaselt peab kõnealune liidu õigusakt mõjutama hageja õiguslikku, mitte faktilist olukorda. Määrus, millega on kehtestatud dumpinguvastased tollimaksud, ei saa liidu tootjatele õiguslikke tagajärgi põhjustada, sest esiteks ei maksa need tootjad kõnealuseid tollimakse ja teiseks ei ole neil õigust tollimakse kehtestada kolmanda riigi eksportivatele tootjatele. Niisiis eksis Üldkohus, kui ta märkis vaidlustatud kohtuotsuse punktides 52 ja 53 sisuliselt, et otsese puutumusega seotud nõue on täidetud siis, kui hageja faktilist olukorda on mõjutatud.

54. Teiseks väidab nõukogu, et kui Euroopa Kohus tühistab vaidlustatud kohtuotsuse, peab ta Üldkohtu menetluses esitatud viienda väite põhjendamatusesse tõttu tagasi lükkama.

55. Kolmandaks märgib nõukogu, et kui Euroopa Kohus otsustab vaidlustatud kohtuotsust mitte tühistada, peab ta ikkagi tühistama selle kohtuotsuse resolutsiooni teise punkti, kuna määrusega nr 37/2014 on antud dumpinguvastaste meetmete kehtestamise ainupädevus komisjonile.

B. Hinnang

56. Vastuapellatsioonkaebuses palub komisjon vaidlustatud kohtuotsuse tühistada (edaspidi „komisjoni põhinõue“), sest Üldkohus tuvastas selle kohtuotsuse punktides 51–73 ekslikult, et vaidlusalune määrus Distillerie Bonollo otseselt puudutab. Teise võimalusena palub komisjon tühistada vaidlustatud kohtuotsuse resolutsiooni teise punkti selles osas, milles selle punktiga on antud nõukogule pädevus võtta meetmeid selle kohtuotsuse täitmiseks (edaspidi „komisjoni teise võimalusena esitatud nõue“), sest määruse nr 37/2014 jõustumisest alates võib dumpinguvastaseid meetmeid kehtestada vaid komisjon.

57. Distillerie Bonollo märgib, et mõlemad komisjoni nõuded tuleb tagasi lükata, nõukogu ja Changmao Biochemical Engineering aga toetavad mõlemat nõuet.

1. Vastuapellatsioonkaebuse vastuvõetavus

58. Distillerie Bonollo väitel ei ole vastuvõetavad esiteks komisjoni põhinõude põhjenduseks esitatud ainus apellatsioonkaebuse väide, et otsest puutumust hinnates on rikutud õigusnormi, kuivõrd see väide on suunatud teatavate vaidlustatud kohtuotsuse punktide vastu, ja teiseks komisjoni nõue, et Euroopa Kohus lükkaks tagasi Üldkohtu menetluses esitatud viienda väite.²⁴

²⁴ Selguse huvides osutan, et kõik väited vastuvõetamatuse kohta puudutavad komisjoni põhinõuet. Komisjoni teise võimalusena esitatud nõuet need ei puuduta.

59. Minu arvates tuleb need väited vastuvõetamatuse kohta tagasi lükata.

a) Komisjoni põhinõude põhjenduseks esitatud ainsa apellatsiooniväite vastuvõetavus selles osas, milles see on suunatud vaidlustatud kohtuotsuse punktide 59 ja 63 vastu

60. Esiteks väidab Distillerie Bonollo, et komisjoni ainus apellatsioonkaebuse väide on vastuvõetamatu selles osas, milles see on suunatud vaidlustatud kohtuotsuse punkti 59 vastu, kus Üldkohus leidis, et vaidlusalune määrus puudutab Distillerie Bonollot otseselt, sest selle määрусega on kehtestatud Hiina kahele eksportivale tootjale dumpinguvastased tollimaksud, mille eesmärk on korvata kahju, mida kannab Distillerie Bonollo kui Hiina kahe tootja konkurent. Distillerie Bonollo arvates on see faktiküsimus.

61. Minu arvates tuleb see väide vastuvõetamatuse kohta tagasi lükata. Komisjon ei ole vaidlustanud Üldkohtu otsuse punktis 59 tehtud järeldust, et Distillerie Bonollo konkureerib otseselt eelmises punktis nimetatud Hiina kahe eksportiva tootjaga, mis on tõepoolest faktilise asjaolu tuvastamine ja Euroopa Kohtus ei saa seda kontrollida.²⁵ Komisjoni argument seoses vaidlustatud kohtuotsuse punktiga 59 on hoopis see, et liidu tootmisharule tekitatud kahju hinnati mitte vaidlusaluses määрусes, vaid „eelnenud õigusaktides“ (nimelt määрусites nr 349/2012 ja nr 130/2006), ja seetõttu on võimalikud tagajärjed Distillerie Bonollo õiguslikule olukorrale põhjustatud mitte vaidlusalusest määрусest, vaid nendest „eelnenud õigusaktidest“. See on õigusküsimus.

62. Teiseks märgib Distillerie Bonollo, et ainus apellatsioonkaebuse väide on vastuvõetamatu selles osas, milles see on suunatud vaidlustatud kohtuotsuse punkti 63 vastu, kus Üldkohus lükkas tagasi nõukogu argumendi, et otsese puutumusega seotud tingimuse täitmiseks peab hagejal olema „subjektiiv[ne] õigu[s] sellele, et [...] kehtestatakse teatud tasemel dumpinguvastane tollimaks“. Põhjus on selles, et Distillerie Bonollo sõnul üritab komisjon kõigest asendada Üldkohtu tõlgendust enda omaga.

63. Minu arvates tuleb ka see väide vastuvõetamatuse kohta tagasi lükata. On tõsi, et selle argumendi esitas esimeses kohtuastmes nõukogu ja komisjon astus esimeses kohtuastmes menetluses nõukogu nõuete toetuseks. Ent kohtupraktika kohaselt võib juhul, kui apellant vaidlustab selle, kuidas Üldkohus on liidu õigust tõlgendanud või kohaldanud, esimeses kohtuastmes käsitletud õigusküsimusi apellatsioonimenetluses uuesti arutada. Kui apellant ei saaks oma apellatsioonkaebust juba Üldkohtus kasutatud väidete ja argumentidega sel viisil põhjendada, kaotaks apellatsioonimenetlus osaliselt oma mõtte.²⁶ Samuti on komisjon vaidlustanud vaidlustatud kohtuotsuse konkreetse punkti, s.o punkti 63.

b) Komisjoni nõude, et Üldkohtu menetluses esitatud viies väide tuleb tagasi lükata, vastuvõetavus

64. Vastuapellatsioonkaebuses palub komisjon – olles põhjendanud, miks vaidlusalune määrus tema arvates Distillerie Bonollot otseselt ei puuduta, ja järeldanud, et vaidlustatud kohtuotsus tuleb tervikuna tühistada – Euroopa Kohtul põhjendamatu tõttu tagasi lükata Üldkohtu menetluses esitatud viienda väite, et on rikutud kaitseõigusi ja põhjendamiskohustust.

65. Distillerie Bonollo peab vastuvõetamatuks komisjoni nõuet lükata Üldkohtu menetluses esitatud viies väide põhjendamatu tõttu tagasi. Ta põhjendab seda nii, et esiteks ei teinud Üldkohus viienda väite kohta otsust ja teiseks on küsimus, kas muu hulgas on rikutud Distillerie Bonollo kaitseõigusi, faktiküsimus.

66. Minu arvates tuleb see väide vastuvõetamatuse kohta tagasi lükata.

25 26. septembri 2018. aasta kohtuotsus Philips ja Philips France vs. komisjon (C-98/17 P, ei avaldata, EU:C:2018:774, punkt 40).

26 27. märtsi 2019. aasta kohtuotsus Canadian Solar Emea jt vs. nõukogu (C-236/17 P, EU:C:2019:258, punkt 124).

67. Esiteks on tõsi, et vaidlustatud kohtuotsuses ei analüüsitud Üldkohus tema menetluses esitatud viiendat väidet. Tal ei olnud vaja seda teha, sest ta nõustus esimese väitega, et on rikutud alusmääruse artikli 11 lõiget 9, ja tühistas vaidlusaluse määruse sel põhjusel.²⁷ Sellest aga ei järeldu, et komisjoni nõue lükata esimeses kohtuastmes esitatud viies väide põhjendamatu tõttu tagasi on vastuvõetamatu. Nimelt selgub vastuapellatsioonkaebusest, et komisjon palub Euroopa Kohtul analüüsida esimeses kohtuastmes esitatud viiendat väidet ja see põhjendamatu tõttu tagasi lükata, *teostades Euroopa Kohtule tema põhikirja artikliga 61 antud pädevust teha lõplik otsus* pärast seda, kui ta on Üldkohtu otsuse tühistanud. Vastuapellatsioonkaebuses on komisjon esitanud Euroopa Kohtule palve esimeses kohtuastmes esitatud viies väide tagasi lükata ju alles *pärast* komisjoni põhjendust, miks vaidlustatud kohtuotsus Distillerie Bonollot otseselt ei puuduta ja miks see kohtuotsus tuleb seega tühistada. Samuti selgitab komisjon repliigis, et ta esitab oma seisukohad Üldkohtu menetluses esitatud viienda väite kohta „eesmärgiga abistada Euroopa Kohut tema põhikirja artiklist 61 tuleneva pädevuse teostamisel“.

68. Teiseks ei ole põhikirja artiklis 61 küll täpsustatud, kas Euroopa Kohus võib lõplikku kohtuotsust tehes otsustada faktiküsimusi, kuid praktikas on Euroopa Kohus endale selle pädevuse võtnud.²⁸ Seepärast ei mõjuta see, kui esimeses kohtuastmes esitatud viies väide eeldab faktiliste asjaolude hindamist, seda, kas komisjoni nõue see väide põhjendamatu tõttu tagasi lükata on vastuvõetav.

c) Komisjoni nõude, et Üldkohtu menetluses esitatud viies väide tuleb Euroopa Kohtul põhjendamatu tõttu tagasi lükata, vastuvõetavus niivõrd, kui selles on viidatud argumentidele, mis nõukogu esitas oma vastuses Üldkohtu kirjalikele küsimustele

69. Põhjendades nõuet, et Euroopa Kohus lükkaks Üldkohtu menetluses esitatud viienda väite tagasi, viitab komisjon vastuapellatsioonkaebuses nõukogu vastusele²⁹ kirjalikele küsimustele, millele Üldkohus palus vastata menetlust korraldatavate meetmete raames.³⁰

70. Distillerie Bonollo märgib, et vastuapellatsioonkaebuses sisalduvad viited vastusele, mille andis nõukogu Üldkohtu kirjalikele küsimustele, ei ole vastuvõetavad. See tuleneb Distillerie Bonollo arvates sellest, et komisjonile anti luba astuda esimeses kohtuastmes menetlusse vastavalt Üldkohtu 2. mai 1991. aasta kodukorra artikli 116 lõikele 6 kohtuistungil ettekande alusel. Seega ei olnud komisjonil õigust saada koopiast nõukogu vastusest Üldkohtu kirjalikele küsimustele. Sellepärast palub Distillerie Bonollo Euroopa Kohtul mitte teha otsust seoses komisjoni nõudega, et Euroopa Kohus lükkaks Üldkohtu menetluses esitatud viienda väite põhjendamatu tõttu tagasi.

71. Minu arvates ei saa vastuapellatsioonkaebust selles osas, milles on viidatud nõukogu argumentidele tema vastuses Üldkohtu kirjalikele küsimustele, vastuvõetamatuks tunnistada.

72. Käesolevas asjas anti komisjonile luba astuda Üldkohtu menetlusse Üldkohtu 2. mai 1991. aasta kodukorra artikli 116 lõike 6 alusel.³¹

27 Vt vaidlustatud kohtuotsuse punktid 142 ja 143.

28 Vt nt 1. juuli 2008. aasta kohtuotsus *Chronopost vs. UFEX* jt (C-341/06 P ja C-342/06 P, EU:C:2008:375, punktid 141–164), 21. jaanuari 2010. aasta kohtuotsus *Audi vs. Siseturu Ühtlustamise Amet* (C-398/08 P, EU:C:2010:29, punktid 52–60), 3. mai 2012. aasta kohtuotsus *Hispaania vs. komisjon* (C-24/11 P, EU:C:2012:266, punktid 50–59) ning 28. novembri 2019. aasta kohtuotsus *ABB vs. komisjon* (C-593/18 P, ei avaldata, EU:C:2019:1027, punktid 95–101).

29 Nimelt viitab komisjon nõukogu poolt Üldkohtu kirjalikele küsimustele antud vastuses, mille kohaselt tuleb nõukogul lasuva põhjendamiskohustuse rikkumise tuvastamisel arvesse võtta mitte ainult vaidlusaluse määruse sõnastust, vaid ka suulist ja kirjalikku seisukohtade vahetust haldusmenetluse kestel. Samuti viitab komisjon veel ühele avaldusele, mille nõukogu tegi vastuses Üldkohtu kirjalikele küsimustele ja mille kohaselt ei väida Distillerie Bonollo, et põhjendused on ebapiisavad, vaid kõigest vaidleb vastu nõukogu ja komisjoni kasutatud lähenemisviisile, millest ei piisa, et tuvastada kaitseõiguste ja põhjendamiskohustuse rikkumist.

30 Vt vaidlustatud kohtuotsuse punkt 34.

31 Vt käesoleva ettepaneku punkt 20.

73. Üldkohtu 2. mai 1991. aasta kodukorra artikli 116 lõikes 6 oli sätestatud, et kui menetluse astumise avaldus esitatakse pärast kuue nädala möödumist menetluse algatamise kohta teatise avaldamisest *Euroopa Liidu Teatajas*, „võib menetluse astuja talle edastatud kohtuistungis ettekande alusel esitada oma märkused suulise menetluse ajal“. Järelikult ei ole menetluse astujal selles olukorras õigust saada hagiavalduse, kostja vastuse, repliigi ega vasturepliigi koopia.³²

74. Käesolevas asjas oli komisjonil siiski õigus saada hagiavalduse ja kostja vastuse koopia. Nimelt oli Üldkohtu 2. mai 1991. aasta kodukorra artikli 24 lõikes 7³³ sätestatud: „Kui nõukogu või [komisjon] ei ole kohtuasja pool, saadab Üldkohus talle hagiavalduse ja kostja vastuse ära kirjad ilma lisadeta, et võimaldada tal hinnata, kas ELTL artikli 277 alusel taotletakse tema õigusakti kohaldamata jätmist.“

75. Tähelepanu, et argumendid nõukogu vastuses Üldkohtu kirjalikele küsimustele, millele komisjon vastuapellatsioonkaebuses viitab,³⁴ sisalduvad ka kostja vastuses, mille nõukogu Üldkohtu menetluses esitas³⁵ ja mille koopia oli komisjonil õigus saada.

76. Seega, olenemata sellest, kas komisjonil oli õigus saada koopia nõukogu vastusest Üldkohtu küsimustele, ei saa asjaolu, et komisjon viitab oma vastuapellatsioonkaebuses argumentidele, mille nõukogu esitas oma vastuses nendele kirjalikele küsimustele, põhjustada vastuapellatsioonkaebuse vastuvõetamatust selles osas, milles seal on viidatud nõukogu argumentidele.

2. Sisulised küsimused

77. Nagu eespool punktis 56 märgitud, palub komisjon tühistada vaidlustatud kohtuotsuse või teise võimalusena selle kohtuotsuse resolutsiooni teise punkti. Käsitlen neid nõudeid järjest.

a) Komisjoni põhinõue tühistada vaidlustatud kohtuotsus

78. Komisjon väidab oma ainsas apellatsioonkaebuse väites, et Üldkohus eksis, kui ta tuvastas, et vaidlusalune määrus Distillerie Bonollot otseselt puudutab.

79. ELTL artikli 263 neljanda lõigu kohaselt võivad füüsilised või juriidilised isikud esitada hagi akti vastu, mis ei ole neile adresseeritud, kui see akt neid otseselt ja isiklikult puudutab.

80. Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt eeldab tingimus, et hagi esemeks olev otsus peab füüsilist või juriidilist isikut otseselt puudutama, kahe kumulatiivse tingimuse täidetust, nimelt esiteks, et vaidlustatud meede avaldaks otsest mõju isiku õiguslikule olukorrale, ja teiseks, et see ei jätaks meedet rakendama kohustatud adreessaadile mingit kaalutusõigust – akti rakendamine on puhtalt automaatne ja tuleneb vaid liidu õigusnormidest, ilma et kohaldataks muid vahenorme.³⁶

32 26. märtsi 2009. aasta kohtuotsus *Selex Sistemi Integrati vs. komisjon* (C-113/07 P, EU:C:2009:191, punktid 37–39).

33 Nüüd Üldkohtu kodukorra artikkel 82.

34 Vt käesoleva ettepaneku 29. joonealune märkus.

35 Nõukogu märkis oma vastuses Üldkohtu menetluses, et küsimust, kas nõukogu rikkus oma põhjendamiskohustust, tuleb hinnata, arvestades mitte ainult ELTL artikli 296 sõnastust, vaid ka seisukohtade vahetust, mis toimus dumpinguvastases menetluses. Samuti märkis nõukogu oma vastuses Üldkohtu menetluses, et selle asemel, et kritiseerida põhjenduse ebapiisavust, kritiseerivad esimese kohtuastme hagejad nõukogu ja komisjoni lähenemisviisi sisu.

36 6. novembri 2018. aasta kohtuotsus *Scuola Elementare Maria Montessori vs. komisjon*, komisjon vs. *Scuola Elementare Maria Montessori ja komisjon vs. Ferracci* (C-622/16 P–C-624/16 P, EU:C:2018:873, punkt 42), 28. veebruari 2019. aasta kohtuotsus *nõukogu vs. Growth Energy and Renewable Fuels Association* (C-465/19 P, EU:C:2019:155, punkt 69) ning 5. novembri 2019. aasta kohtuotsus *EKP jt vs. Trasta Komercbanka jt* (C-663/17 P, C-665/17 P ja C-669/17 P, EU:C:2019:923, punkt 103).

81. Üldkohus märkis vaidlustatud kohtuotsuse punktis 59, et vaidlusalune määrus mõjutas otseselt esimese kohtuastme hagejate õiguslikku olukorda, sest osaline vahepealne läbivaatamise menetlus algatati nende taotlusel ning selle menetluse tagajärjel kehtestatud dumpinguvastaste tollimaksude eesmärk oli olla vastukaaluks kahjule, mida ta kandis Hiina kahe eksportiva tootja konkurendina. Täidetud oli ka teine otsese puutumuse kriteerium, kuna liikmesriikidel ei olnud kaalutusõigust seoses selle dumpinguvastase tollimaksu määraga ega selle tollimaksuga kõnealuste kaupade maksustamise suhtes.

82. Täheldan, et vastuapellatsioonkaebuses on vaidlustatud vaid hinnang, mille Üldkohus andis vaidlustatud kohtuotsuse punktides 51–73 esimesele otsese puutumuse kriteeriumile, mitte aga selle kohtuotsuse punktis 50 käsitletud analüüsile teise kriteeriumi kohta.

83. Komisjon väidab, et vaidlusalune määrus ei mõjuta Distillerie Bonollo õiguslikku olukorda, sest tal ei ole õigusi, mida selle määruse vastuvõtmine saaks mõjutada. Komisjon on seisukohal, et kuigi alusmäärus annab Distillerie Bonollole kui kaebajale menetlusõigusi, on selle tuvastamisel, kas Distillerie Bonollo õiguslikku olukorda on mõjutatud, olulised vaid materiaalsoigused, mitte menetlusõigused. Ent ELTL ega alusmäärus ei anna Distillerie Bonollole materiaalsoiguslikku õigust sellele, et konkureerivate kolmandate riikide tootjate suhtes kehtestatakse teatava määraga dumpinguvastased tollimaksud.

84. Distillerie Bonollo on omalt poolt seisukohal, et vaidlusalune määrus mõjutab otseselt tema õiguslikku olukorda, sest tal on õigus sellele, et konkurentsi turul, kus ta tegutseb, ei moonutaks dumping. See tuleneb analoogia alusel 6. novembri 2018. aasta kohtuotsuse Scuola Elementare Maria Montessori vs. komisjon, komisjon vs. Scuola Elementare Maria Montessori ja komisjon vs. Ferracci (C-622/16 P–C-624/16 P, EU:C:2018:873) punktist 50.

85. Arvan, et Euroopa Kohus peaks ainsa apellatsioonkaebuse väite, mis on esitatud komisjoni põhinõude põhjenduseks, tagasi lükkama. Nagu hiljem selgitan, teen ettepaneku kohaldada käesolevas asjas lahendust, mille Euroopa Kohus tegi 6. novembri 2018. aasta kohtuotsuses Scuola Elementare Maria Montessori vs. komisjon, komisjon vs. Scuola Elementare Maria Montessori ja komisjon vs. Ferracci (C-622/16 P–C-624/16 P, EU:C:2018:873), ning tuvastada, et vaidlusalune määrus mõjutab Distillerie Bonollot otseselt seoses tema õigusega sellele, et konkurentsi turul, kus ta tegutseb, ei moonutaks dumping.

86. Täheldan kõigepealt, et vastupidi nõukogu väidetule ei järeldu asjaolust, et vaidlusalune määrus ei kohusta Distillerie Bonollot maksma dumpinguvastast tollimaksu, see, et nimetatud määrus tema õiguslikku olukorda ei mõjuta.

87. Põhjus on selles, et enesestmõistetavalt kehtestatakse dumpinguvastased tollimaksud kaupadele, mille on valmistanud kolmandate riikide, mitte liidu tootjad nagu Distillerie Bonollo. Seega, kui Euroopa Kohus kasutaks nõukogu lähenemisviisi, ei oleks liidu tootjatel õigust nõuda dumpinguvastaseid meetmeid kehtestava määruse tühistamist. Vaevalt oleks see kooskõlas 20. märtsi 1985. aasta kohtuotsusega Timex vs. nõukogu ja komisjon (264/82, EU:C:1985:119, punktid 12–16) ega 18. oktoobri 2018. aasta kohtuotsusega ArcelorMittal Tubular Products Ostrava jt vs. komisjon (T-364/16, EU:T:2018:696, punktid 36–53), milles tunnistati vastuvõetavaks liidu tootja esitatud tühistamishagi.

88. Veel üks eespool punktis 85 esitatud järeldust toetav põhjus on see, et dumpinguvastaste tollimaksude maksavad isikud, kes asjaomast kaupa liitu impordivad, ja koguvad liikmesriikide tolliasutused kauba liidus vabasse ringlusse suunamisel. Eksportivad tootjad neid ei maksa. Seega, kui Euroopa Kohus kasutaks nõukogu lähenemisviisi, ei oleks eksportivatel tootjatel õigust esitada hagi sellise määruse tühistamiseks, millega on kehtestatud dumpinguvastane tollimaks nende enda kaupade liitu importimise suhtes. Vaevalt oleks seegi kooskõlas väljakujunenud kohtupraktikaga, mille kohaselt tunnustatakse vastuvõetavaks hagid, mille on esitanud asjaomase kauba tootjad ja eksportijad, kes

nende majandustegevusega seotud teabe põhjal väidetavalt on dumpingut kasutanud.³⁷

89. Samuti, nagu on märgitud käesoleva ettepaneku punktis 85, olen Distillierie Bonolloga nõus, et teda ebasoodsasse konkurentsiolukorda asetades mõjutab vaidlusalune määrus otseselt tema õigust sellele, et konkurentsi turul, kus ta tegutseb, ei moonutataks.

90. Esiteks tuleneb see 6. novembri 2018. aasta kohtuotsusest *Scuola Elementare Maria Montessori vs. komisjon, komisjon vs. Scuola Elementare Maria Montessori ja komisjon vs. Ferracci* (C-622/16 P–C-624/16 P, EU:C:2018:873). Selles kohtuotsuses märkis Euroopa Kohus, et otsus, millega komisjon esiteks tuvastas, et teatavad meetmed kujutavad endast siseturuga kokkusobimatut riigiabi, kuid loobus selle tagasinõudmisest, ja teiseks leidis, et muud meetmed ei kujuta endast riigiabi, mõjutas otseselt esimese kohtuastme hagejate õiguslikku olukorda, asetades nad ebasoodsasse konkurentsiolukorda ja seega mõjutades nende õigust mitte saada turul, kus nad tegutsevad, kõnealuste meetmetega moonutatud konkurentsi tõttu kahju.³⁸ Euroopa Kohus märkis, et see õigus on esimese kohtuastme hagejatele antud aluslepingu sätetega riigiabi kohta, nimelt ELTL artiklitega 107 ja 108, mille eesmärk on säilitada konkurents.³⁹

91. Teen ettepaneku kohaldada lahendust, millele jõudis Euroopa Kohus eelmises punktis viidatud kohtuotsuses, käesolevale kohtuasjale, mis küll ei puuduta riigiabi eeskirju, vaid käsitleb dumpinguvastaseid sätteid. Olen nimelt seisukohal, et vaidlusalune määrus mõjutab otseselt Distillierie Bonollo õiguslikku olukorda seoses tema õigusega sellele, et konkurentsi turul, kus ta tegutseb, ei moonutaks dumping, mitte riigiabi (nagu eespool nimetatud kohtuotsuses).

92. Selle lahenduse põhjenduseks märgin, et dumpinguvastaste eeskirjade, nagu ka ELTL artikli 107 ja 108 eesmärk on säilitada konkurents. Tõsi küll, dumpinguvastastel meetmetel on alusmääruse artikli 21 lõike 1 kohaselt kahetine eesmärk: ühest küljest kaotada dumpingu kaubandust moonutav mõju ja teisest küljest taastada tõhus konkurents. Toonitan aga, et dumpingut tuleb pidada *kõlvatuks konkurentsiks* kolmandate riikide tootjate poolt, mille eest tuleb liidu tootjaid kaitsta.⁴⁰ Järelikult on dumpinguvastaste tollimaksude kehtestamine kohtupraktika kohaselt kaitse- ja ennetusmeede dumpingust tuleneva kõlvatu konkurentsi vastu.⁴¹ Sellepärast on kaubandust moonutava mõju kõrvaldamine minu arvates eelkõige eeldus ausa konkurentsi taastamiseks siseturul.

37 21. veebruari 1984. aasta kohtuotsus *Allied Corporation jt vs. komisjon* (239/82 ja 275/82, EU:C:1984:68, punktid 11–14) ning 7. mai 1987. aasta kohtuotsus *NTN Toyo Bearing jt vs. nõukogu* (240/84, EU:C:1987:202, punktid 5–7). Vt samuti muu hulgas 18. septembri 1996. aasta kohtuotsus *Climax Paper vs. nõukogu* (T-155/94, EU:T:1996:118, punktid 45–53), 25. septembri 1997. aasta kohtuotsus *Shanghai Bicycle vs. nõukogu* (T-170/94, EU:T:1997:134, punktid 35–42), 13. septembri 2013. aasta kohtuotsus *Huvis vs. nõukogu* (T-536/08, ei avaldata, EU:T:2013:432, punktid 23–29), 13. septembri 2013. aasta kohtuotsus *Cixi Jiangnan Chemical Fiber jt vs. nõukogu* (T-537/08, ei avaldata, EU:T:2013:428, punktid 20–29), 16. jaanuari 2014. aasta kohtuotsus *BP Products North America vs. nõukogu* (T-385/11, EU:T:2014:7, punktid 74–78), 15. septembri 2016. aasta kohtuotsused *Unitec Bio vs. nõukogu* (T-111/14, EU:T:2016:505, punktid 25–32) ja *Molinos Río de la Plata jt vs. nõukogu* (T-112/14–T-116/14 ja T-119/14, ei avaldata, EU:T:2016:509, punktid 57–64), 18. oktoobri 2016. aasta kohtuotsus *Crown Equipment (Suzhou) ja Crown Gabelstapler vs. nõukogu* (T-351/13, ei avaldata, EU:T:2016:616, punktid 22–39) ning 10. oktoobri 2017. aasta kohtuotsus *Kolachi Raj Industrial vs. komisjon* (T-435/15, EU:T:2017:712, punktid 49–55).

38 Euroopa Kohus tugines sellele, et esimese kohtuastme hagejad, nimelt küliskorterite omanik P. Ferracci ja erakool *Scuola Elementare Maria Montessori* pakkusid samalaadseid teenuseid nagu need, mida osutavad abikava alusel abi saanud isikud, nimelt vaimulikud või religioossed üksused. Samuti asusid P. Ferracci ja *Scuola Elementare Maria Montessori* tegevuskohad abisaanute vahetus läheduses. Seega tegutsesid nad samal geograafilisel teenuste turul. Kuna P. Ferracci ja *Scuola Elementare Maria Montessori* olid *a priori* kõlblikud saama vaidlusaluses otsuses käsitletavat abi, võidi nad vaidlusaluse otsusega asetada ebasoodsasse konkurentsiolukorda. Vt 6. novembri 2018. aasta kohtuotsus *Scuola Elementare Maria Montessori vs. komisjon, komisjon vs. Scuola Elementare Maria Montessori ja komisjon vs. Ferracci* (C-622/16 P–C-624/16 P, EU:C:2018:873, punkt 50).

39 Vt 6. novembri 2018. aasta kohtuotsus *Scuola Elementare Maria Montessori vs. komisjon, komisjon vs. Scuola Elementare Maria Montessori ja komisjon vs. Ferracci*, C-622/16 P–C-624/16 P, EU:C:2018:873, punktid 43 ja 52.

40 Vt seoses sellega Reymond, D., *Action antidumping et droit de la concurrence dans l'Union européenne*, Bruylant, 2016 (punkt 60).

41 3. oktoobri 2000. aasta kohtuotsus *Industrie des poudres sphériques vs. nõukogu* (C-458/98 P, EU:C:2000:531, punkt 91) ning 18. oktoobri 2016. aasta kohtuotsus *Crown Equipment (Suzhou) ja Crown Gabelstapler vs. nõukogu* (T-351/13, ei avaldata, EU:T:2016:616, punkt 50). Vt samuti kohtujurist Van Gerven'i ettepanek kohtuasjas *Nölle* (C-16/90, ei avaldata, EU:C:1991:233, punkt 11) ja kohtujurist Sharpstoni ettepanek kohtuasjas *Gul Ahmed Textile Mills vs. nõukogu* (C-100/17 P, EU:C:2018:214, punkt 105).

93. Samuti märgin, et dumpinguvastastele tollimaksudele omase tõhusa konkurentsi taastamise eesmärgi tähtsusest annab tunnistust nn väiksema tollimaksu reegel. Selle reegli kohaselt, nagu see on sätestatud alusmääruse artikli 9 lõike 4 viimases lauses, tuleb dumpinguvastase tollimaksu määr kindlaks määrata dumpingumarginaali põhjal, välja arvatud juhul kui kahjumarginaal on dumpingumarginaalist väiksem, mille korral tuleb dumpinguvastane tollimaks arvutada kahjumarginaali põhjal. Väiksema tollimaksu reegel tagab, et liidu tootmisharu ei kaitsta rohkem, kui on vaja dumpinguhinnaga impordi kahjuliku mõju tasakaalustamiseks,⁴² ehk et liidu tootmisharule ei anta dumpinguhinnaga impordi ees konkurentsieelist.⁴³

94. Seega tuleb analoogia alusel 6. novembri 2018. aasta kohtuotsusega *Scuola Elementare Maria Montessori vs. komisjon, komisjon vs. Scuola Elementare Maria Montessori ja komisjon vs. Ferracci (C-622/16 P–C-624/16 P, EU:C:2018:873)* asuda seisukohale, et vaidlusalune määrus mõjutab otseselt Distillerie Bonollo õigust sellele, et konkurentsi turul, kus ta tegutseb, ei moonutaks dumping, ja seetõttu otseselt ka tema õiguslikku olukorda. Nagu Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 59 tuvastas, on Distillerie Bonollo liidu tootja, kes toodab viinhapet ja tegutseb samal turul nagu Hiina kaks eksportivat tootjat. Seega võis vaidlusalune määrus, kehtestades nendele kahele eksportivale tootjale väidetavalt ebapiisavad dumpinguvastased tollimaksud, asetada ta siseturul ebasoodsasse konkurentsiolukorda.

95. Teiseks, vastupidi komisjoni väidetule ei tulene alusmääruse artikli 9 lõikest 4 ega artiklist 21, nagu ei oleks Distillerie Bonollo õigust sellele, et konkurentsi turul, kus ta tegutseb, ei moonutaks dumping.

96. Komisjon väidab, et kui on tõendatud dumping ja kahju ning see, et esimene on põhjendanud teise, võib ta alusmääruse artikli 9 lõike 4 ja artikli 21 alusel siiski loobuda dumpinguvastaste meetmete kehtestamisest, kui need ei ole liidu huvides. Sellest järeldub komisjoni väitel, et Distillerie Bonollo ei ole materiaalõiguslikku õigust kaitsele dumpingu eest.

97. Ma ei ole selle argumendiga nõus.

98. Tuleb tunnistada, et Üldkohtu praktika kohaselt ei ole liidu tootmisharul õigust kaitsemeetmete kehtestamisele ka siis, kui dumpingu ja kahju esinemine on tõendatud, kuna selliseid meetmeid võib kehtestada vaid juhul, kui alusmääruse artikli 9 lõike 4 ja artikli 21 kohaselt on samuti tõendatud, et need on liidu huvides põhjendatud.⁴⁴ Liidu huvi analüüsimiseks on vaja hinnata, millised on väljapakutud meetmete kohaldamise ja kohaldamata jätmise tõenäolised tagajärjed liidu huvidele ja teistele kaalul olevatele huvidele, s.o importijate, varustava tootmisharu, asjaomase toote kasutajate ja töötajate ning tarbijate huvidele.⁴⁵ See eeldab nende osalejate huvide tasakaalustamist.⁴⁶

99. Tähelepanu siiski, et see on välistav nõue. Alusmääruse artikli 21 lõike 1 kohaselt võib komisjon väljapakutud dumpinguvastaste meetmete võtmisest loobuda üksnes juhul, kui need meetmed *ei ole* liidu huvides.⁴⁷ Praktikas on komisjon väga harva otsustanud jätta dumpinguvastased meetmed kehtestamata põhjusel, et kuigi ülejäänud kolm tingimust (s.o dumping, kahju ja põhjuslik seos) on täidetud, ei ole nende kehtestamine liidu huvides.⁴⁸

42 27. märtsi 2019. aasta kohtuotsus *Canadian Solar Emea jt vs. nõukogu (C-236/17 P, EU:C:2019:258, punktid 167 ja 168)*.

43 Kohtujurist Trstenjaki ettepanek kohtuasjas *Moser Baer India vs. nõukogu (C-535/06 P, EU:C:2008:532, punkt 170)* ning 18. oktoobri 2016. aasta kohtuotsus *Crown Equipment (Suzhou) ja Crown Gabelstapler vs. nõukogu (T-351/13, ei avaldata, EU:T:2016:616, punkt 51)*.

44 8. juuli 2003. aasta kohtuotsus *Euroalliages jt vs. komisjon (T-132/01, EU:T:2003:189, punkt 44)* ning 30. aprilli 2015. aasta kohtuotsus *VTZ jt vs. nõukogu (T-432/12, ei avaldata, EU:T:2015:248, punkt 162)*.

45 Vt alusmääruse artikli 21 lõige 2.

46 15. juuni 2017. aasta kohtuotsus *T.KUP (C-349/16, EU:C:2017:469, punkt 44)*.

47 30. aprilli 2015. aasta kohtuotsus *VTZ jt vs. nõukogu (T-432/12, ei avaldata, EU:T:2015:248, punkt 163)*.

48 Vt Juramy, H., „Anti-Dumping in Europe: What About Us(ers)?”, *Global Trade and Customs Journal*, 11/12, 2018, lk 511–518 (lk 516 ja 517) ja Melin, Y., „Users in EU Trade Defence Investigations: How to Better Take their Interests into Account, and the New Role of Member States as User Champions after Comitology”, *Global Trade and Customs Journal*, 3, 2016, lk 88–121 (lk 96).

100. Toonitan ka, et komisjoni võimalus keelduda õigusvastase ja siseturuga kokkusobimatu riigiabi tagasinõudmisest, kui see oleks vastuolus liidu õiguse üldpõhimõttega,⁴⁹ ja asjaomase liikmesriigi võimalus keelduda tagastamisotsust täitmisest, kui on täiesti võimatu seda korrektselt rakendada,⁵⁰ ei takistanud Euroopa Kohut 6. novembri 2018. aasta kohtuotsuses *Scuola Elementare Maria Montessori vs. komisjon, komisjon vs. Scuola Elementare Maria Montessori ja komisjon vs. Ferracci* (C-622/16 P–C-624/16 P, EU:C:2018:873) märkimast, et riigiabi saajate konkurentidel on õigus sellele, et konkurentsi turul, kus nad tegutsevad, ei moonuta riigiabi.

101. Muu hulgas juhul, kui õigusvastase ja siseturuga kokkusobimatu abi tagasinõudmine riiks abisaaja õiguspärase ootuse kaitse põhimõtet,⁵¹ ei ole komisjon enam kohustatud abi tagasi nõudma.⁵² Ta ei tohi anda korraldust abi tagastada. Sel juhul ei vii see, kui tuvastatakse abi kokkusobimatus siseturuga, konkurentsi taastamiseni asjaomasel turul. Ent nagu eelmises punktis märgitud, ei takistanud see Euroopa Kohut tuvastamast, et abi saaja konkurentidel on õigus sellele, et tema tegevuses ei moonutaks konkurentsi riigiabi.

102. Samamoodi võib komisjon juhul, kui dumpinguvastaste meetmete kehtestamine ei oleks liidu huvides, otsustada selliseid meetmeid mitte võtta. Sel juhul ei kõrvaldata dumpingust tingitud kaubandusmoonutusi ega taastata konkurentsi siseturul. See ei tohiks takistada Euroopa Kohut asumast seisukohale, et liidu tootjal on õigus sellele, et tema tegevuses ei moonutaks konkurentsi dumping.

103. Kolmandaks, vastupidi komisjoni ja nõukogu väidetule ei oleks juhul, kui Euroopa Kohus peaks leidma, et otsese puutumuse esimene kriteerium on käesolevas asjas täidetud, tegemist pelgalt vaidlusaluse määruse faktiliste tagajärgedega *Distillerie Bonollo* olukorrale (erinevalt selle määruse õiguslikest tagajärgedest).

104. Nagu on märgitud käesoleva ettepaneku punktis 85, mõjutab vaidlusalune määrus otseselt *Distillerie Bonollo* olukorda seoses tema õigusega sellele, et konkurentsi turul, kus ta tegutseb, ei moonutaks dumping, mitte seoses selle määruse võimalike faktiliste tagajärgedega.

105. Täheldan samuti, et käesoleva ettepaneku punktis 85 pakutud lahendus ei ole vastuolus 28. veebruari 2019. aasta kohtuotsuse nõukogu *vs. Growth Energy ja Renewable Fuels Association* (C-465/16 P, EU:C:2019:155) punktiga 81. Nimetatud punktis märkis Euroopa Kohus, et kuigi määrus, millega kehtestati Ameerika Ühendriikidest pärit bioetanooli impordi suhtes dumpinguvastased tollimaksud, seab Ühendriikide bioetanoolitootjad ebasoodsamasse konkurentsiolukorda, ei võimalda see isenesest tuvastada, et see määrus puudutab neid otseselt. Juhin esiteks tähelepanu, et need USA bioetanoolitootjad olid *kolmanda riigi tootjad*, kelle kaupade suhtes kehtisid dumpinguvastased tollimaksud, ja teen ettepaneku kaaluda võimalust, et *liidu tootjatel* on õigus sellele, et nende tegevuses ei moonutaks konkurentsi dumping. Teiseks ei tegutsenud need USA bioetanoolitootjad siseturul⁵³ ja teen ettepaneku kaaluda võimalust, et see õigus on tegelikel, mitte potentsiaalsetel turuosalistel.⁵⁴

49 Nõukogu 13. juuli 2015. aasta määruse (EL) 2015/1589, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 kohaldamiseks (ELT 2015, L 248, lk 9), artikli 16 lõike 1 viimases lauses on sätestatud: „Komisjon ei nõua abi tagastamist, kui see on vastuolus liidu õiguse üldpõhimõttega.“

50 9. novembri 2017. aasta kohtuotsus komisjon *vs. Kreeka* (C-481/16, ei avaldata, EU:C:2017:845, punkt 28) ning 6. novembri 2018. aasta kohtuotsus *Scuola Elementare Maria Montessori vs. komisjon, komisjon vs. Scuola Elementare Maria Montessori ja komisjon vs. Ferracci* (C-622/16 P–C-624/16 P, EU:C:2018:873, punkt 80).

51 29. aprilli 2004. aasta kohtuotsus Itaalia *vs. komisjon* (C-372/97, EU:C:2004:234, punkt 111).

52 15. novembri 2018. aasta kohtuotsus *World Duty Free Group vs. komisjon* (T-219/10 RENV, EU:T:2018:784, punktid 264 ja 268).

53 USA bioetanoolitootjad ei ekspordinud oma toodangut otse liidu turule, vaid müüsid seda omamaisel (USA) turul sõltumatutele kauplejatele/segajatele, kes seejärel segasid bioetanooli bensiiniga, muu hulgas eesmärgiga ekspordida seda Euroopa Liitu (kohtujurist Mengozzi ettepanek kohtuasjas nõukogu *vs. Growth Energy ja Renewable Fuels Association*, C-465/16 P, EU:C:2018:794, punkt 63).

54 See on kooskõlas 6. novembri 2018. aasta kohtuotsuse *Scuola Elementare Maria Montessori vs. komisjon, komisjon vs. Scuola Elementare Maria Montessori ja komisjon vs. Ferracci* (C-622/16 P–C-624/16 P, EU:C:2018:873) punktidega 46 ja 50.

106. Neljandaks, vastupidi sellele, mida väidavad komisjon ja nõukogu, ei kujuta eespool punktis 85 pakutud lahendus endast otsese puutumuse esimese kriteeriumi „lõdvendamist“.

107. Nagu eespool punktis 87 märgitud, on 20. märtsi 1985. aasta kohtuotsuses *Timex vs. nõukogu ja komisjon* (264/82, EU:C:1985:119, punktid 11–16) tuvastatud, et liidu tootjatel on õigus nõuda dumpinguvastaseid meetmeid kehtestava määruse tühistamist. Samuti on Üldkohtu 18. oktoobri 2018. aasta otsuses *ArcelorMittal Tubular Products Ostrava jt vs. komisjon* (T-364/16, EU:T:2018:696, punktid 36–53) märgitud, et liidu tootjatel on õigus vaidlustada otsus, millega komisjon on Euroopa Kohtu otsuse täitmise eesmärgil ette näinud, et konkreetse eksportiva tootja valmistatud kaupade importi ei maksustata dumpinguvastase tollimaksuga.

108. Järelikult, kui Euroopa Kohus asub seisukohale, et vaidlusalune määrus *Distillerie Bonollo* õiguslikku olukorda otseselt mõjutab, vastupidi sellele, mida väidavad komisjon ja nõukogu, ei „lõdvendaks“ ta otsese puutumuse tingimust. Tema otsus oleks kooskõlas eelmises punktis viidatud kohtupraktikaga.

109. Üks selle järelduse kasuks rääkiv argument on, et kui dumpinguvastaste meetmete valdkonnas on leitud, et hagejatel (olenemata sellest, kas nad on liidu tootjad, eksportivad tootjad või importijad) ei ole õigust nõuda dumpinguvastaseid meetmeid kehtestava määruse tühistamist, on seda leitud põhjusel, et see määrus neid isiklikult ei puuduta. Põhjus ei olnud selles, et see ei puudutanud neid otseselt.⁵⁵

110. Minu teada on vaid üks erand. Selleks on 28. veebruari 2019. aasta kohtuotsus nõukogu vs. *Growth Energy ja Renewable Fuels Association* (C-465/16 P, EU:C:2019:155), milles jäeti USA bioetanoolitootjad kaebeõiguseta põhjendusel, et vaidlusalune akt neid otseselt ei puuduta. Ent nagu on märgitud käesoleva ettepaneku punktis 105, oli see tingitud konkreetset asjaolust, et need tootjad ei tegelnud otseselt bioetanooli ekspordiga Euroopa Liitu ja seetõttu ei olnud kehtestatud dumpinguvastased tollimaksud nende toodangu suhtes otseselt kohaldatavad.

111. Kohtuasjades, kus otsustati, et hagejatel on õigus nõuda dumpinguvastaseid meetmeid kehtestava määruse tühistamist, otsese puutumuse tingimust kas ei analüüsitud⁵⁶ või tuvastati, et see on täidetud. Kui tuvastati, et see on täidetud, tehti seda otsese puutumuse teise kriteeriumi alusel, st nagu käesoleva ettepaneku punktis 80 märgitud, selle alusel, et liikmesriikide tolliasutused on kohustatud dumpinguvastase määrusega kehtestatud tollimaksud sisse nõudma, ilma et neil oleks mingitki kaalutlusruumi. Esimest kriteeriumi ei analüüsitud.⁵⁷

55 28. veebruari 2002. aasta kohtuotsus *BSC Footwear Supplies jt vs. nõukogu* (T-598/97, EU:T:2002:52, punktid 49–64), 27. jaanuari 2006. aasta kohtumäärus *Van Mannekes vs. nõukogu* (T-280/03, ei avaldata, EU:T:2006:32, punktid 108–141), 19. aprilli 2012. aasta kohtuotsus *Würth ja Fasteners (Shenyang) vs. nõukogu* (T-162/09, ei avaldata, EU:T:2012:187), 5. veebruari 2013. aasta kohtumäärus *BSI vs. nõukogu* (T-551/11, ei avaldata, EU:T:2013:60, punktid 23–41), 13. septembri 2013. aasta kohtuotsus *Cixi Jiangnan Chemical Fiber jt vs. nõukogu* (T-537/08, ei avaldata, EU:T:2013:428, punktid 28 ja 29), 21. jaanuari 2014. aasta kohtumäärus *Bricmate vs. nõukogu* (T-596/11, ei avaldata, EU:T:2014:53, punktid 21–60), 7. märtsi 2014. aasta kohtumäärus *FESI vs. nõukogu* (T-134/10, ei avaldata, EU:T:2014:143, punktid 41–76), 15. septembri 2016. aasta kohtuotsus *Molinos Río de la Plata jt vs. nõukogu* (T-112/14–T-116/14 ja T-119/14, ei avaldata, EU:T:2016:509, punktid 48–56) ning 25. jaanuari 2017. aasta kohtumäärus *Internacional de Productos Metálicos vs. komisjon* (T-217/16, ei avaldata, EU:T:2017:37, punktid 26–33), mis jäeti apellatsiooniasemes muutmata (18. oktoobri 2018. aasta kohtuotsus *Internacional de Productos Metálicos vs. komisjon*, C-145/17 P, EU:C:2018:839).

56 21. veebruari 1984. aasta kohtuotsus *Allied Corporation jt vs. komisjon* (239/82 ja 275/82, EU:C:1984:68, punktid 12–14), 20. märtsi 1985. aasta kohtuotsus *Timex vs. nõukogu ja komisjon* (264/82, EU:C:1985:119, punktid 12–17), 7. mai 1987. aasta kohtuotsus *NTN Toyo Bearing jt vs. nõukogu* (240/84, EU:C:1987:202, punktid 5–7), 14. märtsi 1990. aasta kohtuotsus *Nashua Corporation jt vs. komisjon ja nõukogu* (C-133/87 ja C-150/87, EU:C:1990:115, punktid 14–20), 14. märtsi 1990. aasta kohtuotsus *Gestetner Holdings vs. nõukogu ja komisjon* (C-156/87, EU:C:1990:116, punktid 17–23), 11. juuli 1990. aasta kohtuotsus *Neotype Techmasexport vs. komisjon ja nõukogu* (C-305/86 ja C-160/87, EU:C:1990:295, punktid 19–22), 16. mai 1991. aasta kohtuotsus *Extramet Industrie vs. nõukogu* (C-358/89, EU:C:1991:214, punktid 13–18), 13. septembri 2013. aasta kohtuotsused *Huvis vs. nõukogu* (T-536/08, ei avaldata, EU:T:2013:432, punktid 25–29) ning *Cixi Jiangnan Chemical Fiber jt vs. nõukogu* (T-537/08, ei avaldata, EU:T:2013:428, punktid 22–27).

57 18. septembri 1996. aasta *Climax Paper vs. nõukogu* (T-155/94, EU:T:1996:118, punkt 53), 25. septembri 1997. aasta kohtuotsus *Shanghai Bicycle vs. nõukogu* (T-170/94, EU:T:1997:134, punkt 41), 16. jaanuari 2014. aasta kohtuotsus *BP Products North America vs. nõukogu* (T-385/11, EU:T:2014:7, punkt 72), 15. septembri 2016. aasta kohtuotsused *Unitec Bio vs. nõukogu* (T-111/14, EU:T:2016:505, punkt 28) ning *Molinos Río de la Plata jt vs. nõukogu* (T-112/14–T-116/14 ja T-119/14, ei avaldata, EU:T:2016:509, punkt 62), 18. oktoobri 2016. aasta *Crown Equipment (Suzhou) ja Crown Gabelstapler vs. nõukogu* (T-351/13, ei avaldata, EU:T:2016:616, punkt 24) ja 10. oktoobri 2017. aasta kohtuotsus *Kolachi Raj Industrial vs. komisjon* (T-435/15, EU:T:2017:712, punkt 54).

112. Minu teada on vaid kaks erandit. Üldkohus tuvastas 26. septembri 2000. aasta otsuses *Starway vs. nõukogu* (T-80/97, EU:T:2000:216), et dumpinguvastaseid meetmeid laiendav määrus mõjutab otseselt importija õiguslikku olukorda. Põhjus oli selles, et määrukses ette nähtud võimalus, et komisjon võib vabastada hageja laiendatud tollimaksust (kui import ei kujuta endast algsest tollimaksust kõrvalehoidmist), oli selle juhtumi asjaoludel puhtteoreetiline.⁵⁸ Samamoodi tuvastas Üldkohus 18. oktoobri 2018. aasta otsuses *ArcelorMittal Tubular Products Ostrava jt vs. komisjon* (T-364/16, EU:T:2018:696), et otsus, millega on ette nähtud dumpinguvastaste tollimaksudega maksustamata jätmise, mõjutab otseselt liidu tootjate olukorda „menetluses, mille tulemusel kehtestati [...] dumpinguvastane tollimaks“. Üldkohus tugines muu hulgas sellele, et nii kaebuse, mis viis algse määruse vastuvõtmiseni, kui ka aegumise läbivaatamise taotluse esitas liidu tootjate nimel tootmisharu organisatsioon, millesse kuulusid ka hagejad.⁵⁹ Sellega seoses tuletan meelde, et nagu eespool punktis 85 märgitud, teen ettepaneku lähtuda selle kindlakstegemisel, kas otsese puutumuse esimene kriteerium on täidetud, mitte hageja menetlusõigustest, vaid tema õigusest tegutseda olukorras, kus konkurentsi ei moonutata. Nimelt erinevad alusmäärusega antud menetlusõigused isikuti paljuski⁶⁰ ja nii võib tekkida küsimus, kas dumpinguvastaseid meetmeid kehtestav määrus võib otseselt mõjutada *iga* niisuguse isiku õiguslikku olukorda, kellele see määrus annab menetlusõigusi.

113. Seega ei toeta dumpinguvastaste meetmete valdkonna kohtupraktika minu arvates komisjoni seisukohta, et liidu tootja tuleb jätta kaebeõiguseta põhjendusel, et tal ei ole õigust kaitsele dumpingu eest ja järelikult ei mõjuta dumpinguvastaseid tollimakse kehtestav määrus otseselt tema õiguslikku olukorda. Pigem leian ma, et vaidlustatud kohtuotsus on kooskõlas Euroopa Liidu Kohtu praktikaga, mille kohaselt, nagu on mainitud käesoleva ettepaneku punktis 110, jäeti minu teada hageja kaebeõiguseta põhjendusel, et vaidlustatud akt teda ei puuduta, vaid ühel juhul, mille asjaolud erinesid käesoleva juhtumi omadest.

114. Viidendaks ei veena mind komisjoni ja nõukogu argument, et vaidlustatud kohtuotsuse punktides 92 ja 93 tugines Üldkohus ekslikult õigusele tõhusale kohtulikule kaitsele, mis on sätestatud harta artiklis 47, et „laiendada“ otsese puutumusega seotud tingimust.

115. Nendes punktides leidis Üldkohus, et kuna vaidlusalune määrus ei võimalda kehtestada Distillerie Bonollo suhtes rakendusmeetmeid, ei ole Distillerie Bonollol põhimõtteliselt alternatiivseid õiguskaitsevahendeid liikmesriigi tasandil. Ehkki see ei saanud Üldkohtu sõnul tühistada isikliku puutumusega seotud tingimust, tuli tingimust, et isik peab olema otseselt ja isiklikult puudutatud, sellegipoolest tõlgendada nii, et võetakse arvesse õigust tõhusale kohtulikule kaitsele.

116. Kuigi harta artikli 47 eesmärk ei ole muuta aluslepingutes ette nähtud kohtuliku kontrolli süsteemi ja eelkõige otse Euroopa Liidu kohtule esitatavate hagide vastuvõetavusega seotud norme,⁶¹ ei ole see minu arvates see, mida Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 92 ja 93 tegi.

117. Üldkohus ei jõudnud järeldusele, et vaidlusalune määrus Distillerie Bonollot otseselt puudutab, harta artiklile 47 tuginedes. See järeldus põhineb muudel põhjendustel, s.o vaidlustatud kohtuotsuse punktis 59 mainitud asjaolul, et osalise vahepealse läbivaatamise menetlus algatati Distillerie Bonollo taotlusel ja et selle määrusega kehtestatud dumpinguvastaste meetmete eesmärk oli luua vastukaal kahjule, mida ta kandis Hiina kahe eksportiva tootjaga samal turul tegutseva ettevõtjana. Selle kohtuotsuse punktid 92 ja 93 vaid toetavad järeldust, millele Üldkohus oli juba jõudnud.

58 26. septembri 2000. aasta kohtuotsus *Starway vs. nõukogu* (T-80/97, EU:T:2000:216, punkt 61–69).

59 18. oktoobri 2018. aasta kohtuotsus *ArcelorMittal Tubular Products Ostrava jt vs. komisjon* (T-364/16, EU:T:2018:696, punktid 41 ja 42).

60 Näiteks erinevad liidu tootjatele antud menetlusõigused oluliselt nendest, mis on antud tarbijajäähendustele.

61 3. oktoobri 2013. aasta kohtuotsus *Inuit Tapiriit Kanatami jt vs. parlament ja nõukogu* (C-583/11 P, EU:C:2013:625, punkt 97) ning 27. märtsi 2019. aasta kohtuotsus *Canadian Solar Emea jt vs. nõukogu* (C-236/17 P, EU:C:2019:258, punkt 99).

118. Juhin samuti tähelepanu, et tuvastades, et vaidlusalune määrus mõjutab eelmises punktis nimetatud põhjustel otseselt Distillerie Bonollo õiguslikku olukorda, ei tühistanud Üldkohus otsese puutumusega seotud tingimust. Ta tõlgendas seda tingimust laiemalt kui komisjon ja nõukogu, kuid see ei tähenda selle tühistamist.

119. Järeldan, et kuna vaidlusalune määrus võib asetada Distillerie Bonollo ebasoodsamasse konkurentsiolukorda turul, kus ta konkureerib Hiina kahe eksportiva tootjaga, mõjutab see määrus otseselt Distillerie Bonollo õigust sellele, et konkurentsi turul, kus ta tegutseb, ei moonutaks dumping. Järelikult ei eksinud Üldkohus, kui ta märkis vaidlustatud kohtuotsuse punktis 59, et vaidlusalune määrus mõjutab otseselt Distillerie Bonollo õiguslikku olukorda, ja ainus apellatsioonkaebuse väide tuleb tagasi lükata.

120. Järelikult tuleb jätta vastuapellatsioonkaebus rahuldamata selles osas, milles taotletakse vaidlustatud kohtuotsuse tühistamist.

b) Komisjoni teise võimalusena esitatud nõue, millega palutakse Euroopa Kohtul tühistada vaidlustatud kohtuotsuse resolutsiooni teine punkt

121. Teise võimalusena palub komisjon Euroopa Kohtul tühistada vaidlustatud kohtuotsuse resolutsiooni teise punkti selles osas, milles sellega on jäetud kehtima vaidlusaluse määrusega kehtestatud dumpinguvastane tollimaks äriühingu Ninghai Organic Chemical Factory kaupade suhtes, kuni mitte ainult komisjon, vaid ka nõukogu on võtnud vaidlustatud kohtuotsuse täitmiseks vajalikud meetmed. Nimelt väidab komisjon, et alates määruse nr 37/2014 jõustumisest võib dumpinguvastaseid meetmeid vastu võtta üksnes komisjon.

122. Nõukogu ja Changmao Biochemical Engineering nõustuvad komisjoniga, Distillerie Bonollo ei nõustu.

123. Olen seisukohal, et komisjoni teise võimalusena esitatud nõudega tuleb nõustuda.

124. Vaidlustatud kohtuotsuse resolutsiooni teises punktis jättis Üldkohus jõusse vaidlusaluse määrusega äriühingu Ninghai Organic Chemical Factory kaupadele kehtestatud dumpinguvastase tollimaksu, „kuni [komisjon] ja [nõukogu] on võtnud vajalikud meetmed [vaidlustatud] kohtuotsuse täitmiseks“.

125. Tähelepanu, et ELTL artikli 266 esimese lõigu kohaselt on institutsioon, kelle õigusakt on tunnistatud tühi, kohustatud võtma Euroopa Kohtu otsuse täitmiseks vajalikud meetmed. Käesoleval juhul võttis vaidlusaluse määruse vastu nõukogu. Sellest ei tulene siiski, et nõukogu peab võtma või saakski võtta vaidlustatud kohtuotsuse täitmiseks vajalikke meetmeid.

126. Nimelt ei kujuta ELTL artiklis 266 sätestatud tegutsemiskohustus kohtupraktika kohaselt endast pädevuse allikat ega vabasta asjaomast institutsiooni vajadusest võtta meetet tühistava kohtuotsuse täitmiseks vajalikke meetmeid sisaldav akt vastu niisugusel õiguslikul alusel, mis esiteks annab talle õiguse see akt vastu võtta ja teiseks kehtib selle akti vastuvõtmise kuupäeval.⁶²

127. Määruse nr 37/2014 artikliga 1 on muudetud alusmääruse artikli 9 lõiget 4 nii, et lõplikke dumpinguvastaseid tollimakse, mida kehtestab nõukogu, kehtestab nüüd komisjon.⁶³

⁶² 14. juuni 2016. aasta kohtuotsus komisjon vs. McBride jt (C-361/14 P, EU:C:2016:434, punktid 38, 40 ja 45) ning 19. juuni 2019. aasta kohtuotsus C & J Clark International (C-612/16, ei avaldata, EU:C:2019:508, punktid 39 ja 40).

⁶³ Vt määrus nr 37/2014, lisa punkti 22 alapunkt 5.

128. Käesoleval juhul saab vaidlustatud kohtuotsuse täitmiseks vajalikke meetmeid võtta vaid pärast selle kohtuotsuse tegemise kuupäeva, s.o pärast 3. maid 2018. Seega saab neid võtta ainult pärast 20. veebruari 2014, mil jõustus määrus nr 37/2014.⁶⁴ Järelikult peavad vaidlustatud kohtuotsuse täitmiseks vajalikud meetmed põhinema alusmääruse artikli 9 lõikel 4 määrusega nr 37/2014 muudetud redaktsioonis ja alusmääruse artikli 14 lõikel 1.⁶⁵

129. Seega võib neid meetmeid võtta ainult komisjon.

130. Järeldan, et vaidlustatud kohtuotsuse resolutsiooni teine punkt tuleb tühistada selles osas, milles sellega on säilitatud vaidlusaluse määrusega kehtestatud tollimaks äriühingu Ninghai Organic Chemical Factory kaupade suhtes kuni hetkeni, kui *nõukogu* on võtnud meetmed selle kohtuotsuse täitmiseks. Siiski jääb vaidlustatud kohtuotsuse resolutsiooni punkt kehtima selles osas, milles see tollimaks jäetakse kehtima kuni hetkeni, kui komisjon on võtnud meetmed selle kohtuotsuse täitmiseks.

131. Ülejäänud osas tuleb vastuapellatsioonkaebus rahuldamata jätta.

VI. Apellatsioonkaebus

132. Changmao Biochemical Engineering palub appellatsioonkaebuses vaidlustatud kohtuotsuse tühistada põhjendusel, et Üldkohus eksis, kui ta nõustus väitega, et on rikutud alusmääruse artikli 11 lõiget 9.

A. Poolte argumendid

133. Ainsas appellatsioonkaebuse väites ei nõustu Changmao Biochemical Engineering vaidlustatud kohtuotsuse punktidega 132–137 ja 139–141.

134. See appellatsioonkaebuse väide koosneb kolmest osast.

135. Apellatsioonkaebuse ainsa väite esimeses osas märgib Changmao Biochemical Engineering, et see, et vaidlusaluses määruses on normaalväärtus kindlaks tehtud Argentina tootmiskulude põhjal, selle asemel, et võtta aluseks Argentina omamaised müügihinnad, ei kujuta endast meetodika muutmist alusmääruse artikli 11 lõike 9 tähenduses ja et igal juhul on asjaolud muutunud. Samuti märgib Changmao Biochemical Engineering, et Üldkohus eksis, kui ta leidis, et algses uurimises rakendatud meetodika on kooskõlas alusmääruse artikliga 2 ja ei võtnud seega arvesse viinhappe tootmise protsessi erinevusi Argentinas ja Hiinas.

136. Apellatsioonkaebuse ainsa väite teises ja kolmandas osas märgib Changmao Biochemical Engineering sisuliselt, et Üldkohus eksis, kui ta leidis, et ühe ja sama normaalväärtuse kohaldamine kõikidele eksportivatele tootjatele, kelle suhtes ei ole kohaldatud turumajanduslikku kohtlemist, kaotab mis tahes vahetegemise koostööd teinud eksportivate tootjate ja seda mitteteinute vahel.

⁶⁴ Määruse nr 37/2014 artiklis 4 on ette nähtud, et see määrus „jõustub kolmekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*“, s.o kolmekümnendal päeval pärast 21. jaanuari 2014.

⁶⁵ Alusmääruse artikli 14 lõikes 1 (mida määrusega nr 37/2014 ei muudetud) on sätestatud, et dumpinguvastased tollimaksud tuleb kehtestada määrusega. Kohtupraktika kohaselt on alusmääruse määrusega nr 37/2014 muudetud redaktsiooni artikli 9 lõige 4 koostoimes alusmääruse artikli 14 lõikega 1 õiguslik alus, mis annab komisjonile pädevuse kehtestada dumpinguvastaseid tollimakse uuesti pärast seda, kui on tehtud kohtuotsus, millega tühistatakse dumpinguvastaseid tollimakse kehtestav määrus (19. juuni 2019. aasta kohtuotsus C & J Clark International, C-612/16, ei avaldata, EU:C:2019:508, punktid 42–44). Vt samuti 15. märtsi 2018. aasta kohtuotsus Deichmann (C-256/16, EU:C:2018:187, punkt 55).

137. Distillerie Bonollo väidab esiteks, et apellatsioonkaebus on vastuvõetamatu, teiseks, et see apellatsioonkaebuse ainus väide on vastuvõetamatu, ja kolmandaks, et igal juhul ei ole see väide põhjendatud.

138. Esiteks toetab Distillerie Bonollo nõukogu ja komisjoni väidet, et apellatsioonkaebus on vastuvõetamatu.

139. Teiseks väidab Distillerie Bonollo, et apellatsioonkaebuse ainsa väite esimene, teine ja kolmas osa on vastuvõetamatud, niivõrd kui ühes või mitmes neist osadest on 1) pelgalt korratud Üldkohtu menetluses esitatud argumente; 2) tõstatatud faktiküsimus; 3) palutud Euroopa Kohtul teha otsus väite kohta, mille suhtes Üldkohus otsust ei teinud, või 4) seatud vaidluse alla vaidlustatud kohtuotsuse täiendavaid põhjendusi.

140. Kolmandaks märgib Distillerie Bonollo, et igal juhul ei ole ainus apellatsioonkaebuse väide põhjendatud. Ta väidab, et vaidlusaluse määrusega muudeti meetodikat, sest ei kohaldatud meetodikat, mille kohaselt arvutatakse normaalväärtus Argentina omamaiste müügihindade põhjal. Tema sõnul asjaolude muutumise kohta tõendeid ei ole. Vastupidi sellele, mida väidab Changmao Biochemical Engineering, ei jätnud Üldkohus Argentina ja Hiina tootmiskulude erinevusi arvesse võtmata. Seoses äriühingu Changmao Biochemical Engineering väitega, et ühe ja sama normaalväärtuse kohaldamine kaotab mis tahes eristused koostööd teinud ekspordivate tootjate ja seda mitteteinute vahel, märgib Distillerie Bonollo, et üheski alusmääruse sättes ei ole ette nähtud koostööd tegevate ekspordivate tootjate sooduskohtlemist normaalväärtuse kindlaksmääramisel.

141. Nõukogu väitel on apellatsioonkaebus vastuvõetamatu. Põhjus on selles, et vaidlustatud kohtuotsus ei mõjuta äriühingut Changmao Biochemical Engineering otseselt, nagu nõuab Euroopa Kohtu põhikirja artikli 56 teine lõik. Nimelt tühistati vaidlusalune määrus äriühingut Changmao Biochemical Engineering puudutavas osas juba Üldkohtu 1. juuni 2017. aasta otsusega Changmao Biochemical Engineering vs. nõukogu (T-442/12, EU:T:2017:372). Seetõttu saavad vaidlustatud kohtuotsuse täitmiseks võetud meetmed, nagu normaalväärtuse ümberarvutamine Argentina omamaiste müügihindade põhjal, olla kohaldatavad vaid Ninghai Organic Chemical Factory suhtes.

142. Komisjon väidab, et apellatsioonkaebus on vastuvõetamatu samal põhjendusel nagu see, mille esitas nõukogu. Igal juhul ei ole apellatsioonkaebus komisjoni arvates põhjendatud. Nimelt viitab alusmääruse artikli 11 lõike 9 sõnastus meetodikale, mida rakendati „[algse] uurimises“, mitte teatava äriühingu suhtes rakendatud meetodikale. Seda sätet ei saa kohaldada äriühinguti. Ka selle sätte seadusandlik kujunemislugu toetab läbivaatamismenetluses sama meetodika rakendamise kohustuse laia tõlgendamist. Lõpuks tuleb alusmääruse artikli 11 lõikes 9 näha nüüd harta artiklis 47 sätestatud võrdse kohtlemise põhimõtte väljendust. Järelikult tuleb vaidlusaluses määruses normaalväärtus kindlaks määrata kõigi nende tootjate, kelle suhtes ei kohaldatud turumajanduslikku kohtlemist, sealhulgas Hiina kahe eksporditava tootja omamaiste müügihindade põhjal.

B. Hinnang

143. Changmao Biochemical Engineering on põhjendanud oma apellatsioonkaebust üheainsa väitega, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta leidis, et alusmääruse artikli 11 lõige 9 ei võimalda nõukogul vahepealse läbivaatamise käigus arvutada normaalväärtust võrdlusriigi, nimelt Argentina tootmiskulude põhjal, kui algse uurimises määrati normaalväärtus kindlaks Argentina omamaiste müügihindade põhjal.

144. Distillerie Bonollo, nõukogu ja komisjon paluvad jätta apellatsioonkaebuse rahuldamata.

1. Apellatsioonkaebuse vastuvõetavus

145. Nõukogu ja komisjoni väitel on apellatsioonkaebus vastuvõetamatu, sest vaidlustatud kohtuotsus ei mõjuta äriühingut Changmao Biochemical Engineering otseselt, nagu nõuab Euroopa Kohtu põhikirja artikli 56 teine lõik, kuna äriühingut Changmao Biochemical Engineering puudutavas osas tühistati vaidlusalune määrus juba Üldkohtu 1. juuni 2017. aasta otsusega Changmao Biochemical Engineering vs. nõukogu (T-442/12, EU:T:2017:372). Distillerie Bonollo toetab nõukogu ja komisjoni väidet vastuvõetamatuse kohta, äriühingu Changmao Biochemical Engineering väitel aga on apellatsioonkaebus vastuvõetav.

146. Pean järgmistel põhjustel apellatsioonkaebust vastuvõetavaks.

147. Apellatsioonkaebuse on esitanud Changmao Biochemical Engineering, kes ei olnud Üldkohtu menetluse pool, vaid oli menetlusse astuja.⁶⁶

148. Selleks et esimeses kohtuastmes menetlusse astuja (välja arvatud liikmesriigid ja liidu institutsioonid) saaks Üldkohtu otsuse edasi kaevata, peab see kohtuotsus Euroopa Kohtu põhikirja artikli 56 teise lõigu kohaselt teda „otseselt mõjuta[ma]“.

149. Nagu märgivad nõukogu ja komisjon, oli vaidlusalune määrus äriühingut Changmao Biochemical Engineering puudutavas osas selleks ajaks, kui tehti vaidlustatud kohtuotsus, juba tühistatud Üldkohtu 1. juuni 2017. aasta otsusega Changmao Biochemical Engineering vs. nõukogu (T-442/12, EU:T:2017:372), mis on nüüdseks jõustunud.

150. Tähdan siiski, et vaidlustatud kohtuotsuses ei ole vaidlusaluse määruse tühistamise ulatust piiratud.⁶⁷

151. Tähdan samuti, et kohtupraktika kohaselt nõutakse institutsioonilt, kelle õigusakt on kohtuotsusega tühistatud, ELTL artikli 266 esimese lõigu alusel selle kohtuotsuse täitmiseks vajalike meetmete võtmist, järgides mitte ainult selle kohtuotsuse resolutsiooni, vaid ka selle põhjendusi, mis viisid resolutsioonini ja mis on otsuse vajalik tugi selles mõttes, et need on resolutsioonis otsustatu täpse tähenduse mõistmiseks mõödapääsmatud.⁶⁸

152. Vaidlustatud kohtuotsuses tühistati vaidlusalune määrus põhjendusel, et kui nõukogu määras nende eksportivate tootjate puhul, kellel suhtes ei kohaldatud turumajanduslikku kohtlemist, alguses normaalväärtuse kindlaks Argentina omamaiste müügihindade alusel, ja seejärel kasutati läbivaatamismenetluses, mille tulemusel vaidlusalune määrus vastu võeti, sisuliselt Argentina tootmiskulude alusel kindlaks määratud arvestuslikku normaalväärtust, muutis nõukogu meetodikat ja rikkus sellega alusmääruse artikli 11 lõiget 9. Järelikult peab komisjon selleks, et täita ELTL artikli 266 esimesest lõigust tulenev kohustus võtta vaidlustatud kohtuotsuse täitmiseks vajalikud meetmed, menetlust taasalustama ja normaalväärtuse Argentina omamaiste müügihindade põhjal ümber arvutama.⁶⁹

⁶⁶ Vt käesoleva ettepaneku punkt 20.

⁶⁷ Vaidlustatud kohtuotsuse resolutsiooni esimese punktiga ei ole tühistatud vaidlusalust määrust vaid Ninghai Organic Chemical Factory suhtes kohaldatavas osas. Sellega on nimetatud määrus tühistatud ilma tühistamise tagajärgi piiramata. See tuleneb asjaolust, et esimeses kohtuastmes esitasid hagi liidu tootjad, mitte eksportiv tootja, kes oleks saanud taotleda vaidlusaluse määruse tühistamist üksnes tema suhtes kohaldatavas osas.

⁶⁸ 3. oktoobri 2000. aasta kohtuotsus Industrie des poudres sphériques vs. nõukogu (C-458/98 P, EU:C:2000:531, punkt 81), 28. jaanuari 2016. aasta kohtuotsus CM Eurologistik ja GLS (C-283/14 ja C-284/14, EU:C:2016:57, punkt 49) ning 14. juuni 2016. aasta kohtuotsus komisjon vs. McBride jt (C-361/14 P, EU:C:2016:434, punkt 35).

⁶⁹ Kuigi liidu kohtute ülesanne ei ole asuda asjaomase institutsiooni asemele ja näha ette meetmeid, mis tuleb võtta nende kohtuotsuste täitmiseks (kohtujurist Tančevi ettepanek kohtuasjas National Iranian Tanker Company vs. nõukogu, C-600/16 P, EU:C:2018:227, punkt 109), peavad need meetmed ikkagi järgima asjaomase kohtuotsuse resolutsiooni ja põhjendusi ning olema nendega kooskõlas (28. jaanuari 2016. aasta kohtuotsus CM Eurologistik ja GLS, C-283/14 ja C-284/14, EU:C:2016:57, punktid 76 ja 77).

153. Kuna vaidlusaluse määruse tühistamise ulatus ei ole piiratud, nagu on märgitud käesoleva ettepaneku punktis 150, peab komisjon kohtuotsuse, mille peale on esitatud apellatsioonkaebus, täitmiseks normaalväärtuse Argentina omamaiste müügihindade põhjal ümber arvutama mitte ainult Ninghai Organic Chemical Factory, vaid ka äriühingu Changmao Biochemical Engineering suhtes.

154. Seevastu Üldkohtu 1. juuni 2017. aasta otsusega Changmao Biochemical Engineering vs. nõukogu (T-442/12, EU:T:2017:372) tühistati vaidlusalune määrus põhjendusel, et keeldudes andmast äriühingule Changmao Biochemical Engineering teavet normaalväärtuse arvutamise kohta, rikkusid nõukogu ja komisjon alusmääruse artikli 20 lõiget 2 ja kaitseõigusi. Järelikult peab komisjon selleks, et täita kohustus võtta vaidlustatud kohtuotsuse täitmiseks vajalikud meetmed, võimaldama äriühingul Changmao Biochemical Engineering selle teabega tutvuda ja selle kohta märkusi esitada.

155. Seega erinevad meetmed, mis tuleb võtta vaidlustatud kohtuotsuse täitmiseks, meetmetest, mida on vaja 1. juuni 2017. aasta kohtuotsuse Changmao Biochemical Engineering vs. nõukogu (T-442/12, EU:T:2017:372) täitmiseks.

156. Järelikult puudutab vaidlustatud kohtuotsus äriühingut Changmao Biochemical Engineering otseselt, sest komisjon oli selle kohtuotsuse täitmiseks kohustatud menetlust taasalustama ja normaalväärtuse Argentina omamaiste müügihindade põhjal ümber arvutama.

157. See on kooskõlas 2. oktoobri 2003. aasta kohtuotsusega International Power jt vs. NALOO (C-172/01 P, C-175/01 P, C-176/01 P ja C-180/01 P, EU:C:2003:534). Selles kohtuotsuses märkis Euroopa Kohus, et Üldkohtu otsus, millega tühistati komisjoni otsus jätta rahuldamata kolme ettevõtja peale esitatud kaebus, mõjutab neid kolme ettevõtjat otseselt. Põhjus oli selles, et „vaidlustatud kohtuotsuse täitmiseks [oli] komisjon kohustatud kaebuse uuesti läbi vaatama“ ja „[oli] võimalik, et selle läbivaatamise tulemusel võtab komisjon meetme, mis on ebasoodne [nendele kolmele ettevõtjale], kes võivad sel juhul sattuda ohtu, et neilt nõutakse riigisisestes kohtutes kahju hüvitamist“.⁷⁰

158. Käesolevas asjas väidab Changmao Biochemical Engineering, et normaalväärtuse arvutamine Argentina omamaiste müügihindade alusel viiks oluliselt kõrgema tollimaksumäära kehtestamiseni kui vaidlusaluse määrusega kehtestatud 13,1%. Teised pooled sellele väitele vastu ei vaidle. Seetõttu on, nagu eelmises punktis viidatud kohtuotsuses, olemas oht, et meetmed, mida komisjon võtab vaidlustatud kohtuotsuse täitmiseks, on äriühingu Changmao Biochemical Engineering jaoks ebasoodsad ning temalt võidakse hakata kohtu kaudu nõudma selle tollimaksu maksmist.

159. Minu järeldust käesoleva ettepaneku punktis 156 ei sea küsimärgi alla Distillerie Bonollo argument, et äriühingut Changmao Biochemical Engineering mõjutab mitte vaidlustatud kohtuotsus, vaid teda mõjutavad selle kohtuotsuse täitmiseks võetavad meetmed, mistõttu Euroopa Kohtu põhikirja artikli 56 teise lõigu tähenduses mõjutab vaidlustatud kohtuotsus äriühingut Changmao Biochemical Engineering otseselt alles siis, kui need meetmed võetakse.

160. Põhjus on selles, et liidu õigusakti tühistava kohtuotsuse peale esimeses kohtuastmes menetlusse astuja poolt esitatud apellatsioonkaebuse vastuvõetavus ei olene tingimusest, et pädev institutsioon peab olema täitnud ELTL artiklist 266 tuleneva kohustuse võtta selle kohtuotsuse täitmiseks vajalikud meetmed. Euroopa Kohtu põhikirja artikli 56 teises lõigus ei ole niisugust tingimust ette nähtud. Selles sättes on vaid tingimus, et „[Ü]ldkohtu otsus“ peab esimeses kohtuastmes menetlusse astujat otseselt mõjutama. Järelikult võib selle tuvastamisel, kas tegu on niisuguse olukorraga, arvesse võtta vaid Üldkohtu otsust ja sellest kohtuotsusest, kui sellega on tühistatud liidu õigusakt, tulenevat pädeva institutsiooni kohustust võtta selle kohtuotsuse täitmiseks vajalikud meetmed. Arvesse ei või võtta neid meetmeid endid ega seda, kas need on võetud vastu õigel ajal, ega seda, kas nendega on kohtuotsus nõuetekohaselt täidetud.

70 2. oktoobri 2003. aasta kohtuotsus International Power jt vs. NALOO (C-172/01 P, C-175/01 P, C-176/01 P ja C-180/01 P, EU:C:2003:534, punkt 52).

161. Tõsi küll, Changmao Biochemical Engineering saab nõuda vaidlustatud kohtuotsuse täitmiseks võetud meetmete tühistamist. Ent vastupidi sellele, mida väidab Distillierie Bonollo, ei anna sees äriühingule Changmao Biochemical Engineering võimalust „ühte ja sama õuna kaks korda hammustada“. Kui nimetatud äriühing esitaks vaidlustatud kohtuotsuse täitmiseks võetud meetmete tühistamise hagi põhjenduseks väite, mille kohta Üldkohus on juba otsuse teinud, oleks see väide vastuvõetamatu, sest see rikuks kohtulahendi seadusjõu põhimõtet.⁷¹

162. Juhin samuti tähelepanu, et kui Üldkohtu otsusega tühistatud liidu õigusakt on – nagu käesoleval juhul – määrus, tekib pädeva institutsiooni kohustus võtta selle kohtuotsuse täitmiseks vajalikud meetmed alles alates apellatsioonkaebuse läbi vaatamata jätmise kuupäevast.⁷² Seega, kui kasutada Distillierie Bonollo lähenemisviisi, oleneks esimeses kohtuastmes menetlusse astuja esitatud apellatsioonkaebuse vastuvõetavus sel juhul pädeva institutsiooni heast tahtest vaidlustatud kohtuotsust täita.

163. Seepärast ei ole oluline, et komisjon ei ole seni võtnud vaidlustatud kohtuotsuse ega 1. juuni 2017. aasta kohtuotsuse Changmao Biochemical Engineering vs. nõukogu täitmiseks vajalikke meetmeid (T-442/12, EU:T:2017:372).⁷³

164. Samamoodi ei ole oluline, et pärast määrusega nr 349/2012 kehtestatud dumpinguvastaste meetmete aegumise läbivaatamist võttis komisjon 28. juunil 2018 vastu rakendusmääruse (EL) 2018/921,⁷⁴ millega jäeti kehtima äriühingu Changmao Biochemical Engineering suhtes määrusega nr 349/2012 kehtestatud 10,1% suurune tollimaks.⁷⁵

165. Järeldan, et apellatsioonkaebus on vastuvõetav.

2. Apellatsioonkaebuse ainsa väite vastuvõetavus

166. Esiteks tuleb tagasi lükata Distillierie Bonollo väide, et apellatsioonkaebuse ainsa väite esimene, teine ja kolmas osa on vastuvõetamatud, niivõrd kui nendes on pelgalt korratud nõukogu esimeses kohtuastmes esitatud argumente. Nagu on märgitud käesoleva ettepaneku punktis 63, võib esimeses kohtuastmes käsitletud õigusküsimusi apellatsioonimenetluses uuesti tõstatada. Tähelepanu, et apellatsioonkaebuses on vaidluse alla seatud konkreetsete vaidlustatud kohtuotsuse punktid: seoses argumentiga, et meetodikat ei muudetud, punkt 132; seoses argumentiga, et õiglase normaalväärtuse kindlaksmääramisel tuleb arvesse võtta viinhappe tootmise protsessi erinevusi Argentinas ja Hiinas, punktid 132 ja 135–137; seoses argumentiga, et asjaolud on muutunud, punkt 134; ja seoses

71 Vt 25. juuni 2010. aasta kohtuotsus Imperial Chemical Industries vs. komisjon (T-66/01, EU:T:2010:255, punktid 196–211).

72 See tuleneb Euroopa Kohtu põhikirja artiklist 60, kus on ette nähtud, et erandina ELTL artiklist 280 jõustub Üldkohtu otsus, millega kuulutatakse määrus õigustühiseks, alles alates apellatsioonkaebuse läbi vaatamata jätmise kuupäevast.

73 Komisjon taasalustas 7. septembril 2017 avaldatud teatisega menetlust, mille tulemusel võeti vastu vaidlusalune määrus, et täita 1. juuni 2017. aasta kohtuotsus Changmao Biochemical Engineering vs. nõukogu (T-442/12, EU:T:2017:372) (teatis, milles käsitletakse 1. juuni 2017. aasta kohtuotsust T-442/12 seoses [kõne all oleva määrusega], ELT 2017, C 296, lk 16). Menetluse taasalustamine piirdus nimetatud teatise kohaselt selle kohtuotsuse täimisega.

74 Määrus, millega kehtestatakse pärast Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2016/1036 artikli 11 lõike 2 kohast aegumise läbivaatamist Hiina Rahvavabariigist pärit viinhappe impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks (ELT 2018, L 164, lk 14).

75 Alusmääruse artikli 11 lõike 6 kohaselt võib komisjon aegumise läbivaatamise raames vaid säilitada või kehtetuks tunnistada varem kehtestatud dumpinguvastaseid tollimakse, kuid ei saa neid muuta. Kuna vaidlusalune määrus, millega on muudetud määrust nr 349/2012, tühistati 1. juuni 2017. aasta kohtuotsusega Changmao Biochemical Engineering vs. nõukogu (T-442/12, EU:T:2017:372) ja selle määruse tagajärgi selle kohtuotsusega ei säilitatud, kuni komisjon selle kohtuotsuse täidab, pidi komisjon jätma kehtima äriühingu Changmao Biochemical Engineering suhtes määrusega nr 349/2012 kehtestatud 10,1% suuruse tollimaksu. Seevastu määrusega 2018/921 on säilitatud vaidlusaluse määrusega äriühingu Ninghai Organic Chemical Factory suhtes kehtestatud 8,3% suurune maksumäär. Põhjus on selles, et kuigi see määrus vaidlustatud kohtuotsusega tühistati, jäeti selle määruse tagajärjed nimetatud kohtuotsusega äriühingu Ninghai Organic Chemical Factory suhtes kehtima, kuni pädev institutsioon ELTL artiklist 266 tuleneva kohustuse täidab (mida ta peab, nagu on selgitatud käesoleva ettepaneku punktis 162, tegema vaid siis ja juhul, kui käesolev apellatsioonkaebus jäetakse rahuldumata).

argumendiga, et kui algses uurimises kasutatud meetodikat rakendatakse läbivaatamismenetluses kõikide eksportivate tootjate suhtes, kelle suhtes ei kohaldata turumajanduslikku kohtlemist, kaotab see mis tahes vahetegemise koostööd teinud eksportivate tootjate ja seda mitteteinute vahel, punktid 139–141.

167. Teiseks, niivõrd kui Distillerie Bonollo seisukohti tuleb mõista nii, et nendes peetakse vastuvõetamatuks argumenti, et asjaolud on muutunud, kuna see on faktiküsimus, tuleb see väide tagasi lükata. Küsimus, kas Hiina kahe eksportiva tootja suhtes turumajandusliku kohtlemise kohaldamine ja seejärel nende suhtes selle kohaldamisest keeldumine annab tunnistust alusmääruse artikli 11 lõike 9 tähenduses asjaolude muutumisest, on minu arvates õigusküsimus.

168. Kolmandaks olen küll Distillerie Bonolloga nõus, et väide kaitseõiguste rikkumise kohta oleks vastuvõetamatu, sest Üldkohus ei teinud vaidlustatud kohtuotsuses selle väite kohta otsust, ent minu arvates ei olegi apellatsioonkaebuses seesugust väidet esitatud. Apellatsioonkaebuse ainsa väite kolmanda osa sissejuhatuses on lühidalt märgitud, et Üldkohtu järeldused normaalväärtuse kohta „on vastuolus väljakujunenud [...] kohtupraktikaga [...], mis tagab õiglase hinnavõrdluse ja austab eksportijate kaitseõigust“.⁷⁶ Selles napolis sõnastuses ja muude tunnuste puududes ei ole Changmao Biochemical Engineering esitanud väidet selle kohta, et kaitseõigusi on rikutud.

169. Neljandaks ei ole argument, et Üldkohus eksis, kui ta vaidlustatud kohtuotsuse punktis 141 märkis, et kõikide eksportivate tootjate suhtes rakendatakse üht ja sama normaalväärtust, kui see on kindlaks määratud võrdlusriiki käsitlevate andmete põhjal, vastuvõetamatu, nagu väidab Distillerie Bonollo, põhjusel, et see on etteheide vaidlustatud kohtuotsuse täiendava põhjenduse vastu. Nagu Distillerie Bonollo ise väidab, on see edutu.⁷⁷

170. Järeldan, et ainus apellatsioonkaebuse väide on tervikuna vastuvõetav.

3. Sisulised küsimused

171. Alusmääruse artikli 11 lõike 9 kohaselt peab komisjon kõikides selle artikli tähenduses läbivaatamise uurimistes, kui asjaolud ei ole muutunud, rakendama sama meetodikat nagu tollimaksu kehtestamise põhjustanud uurimises, võttes asjakohaselt arvesse muu hulgas selle määruse artiklit 2.

172. Kohtupraktika kohaselt tuleb erandit, mis võimaldab institutsioonidel rakendada esialgse uurimisega võrreldes teistsugust meetodit, kui asjaolud on muutunud, tõlgendada kitsalt.⁷⁸

173. Käesoleval juhul määrati määruse nr 130/2006 vastuvõtmiseni viinud uurimise käigus Hiina kahe eksportiva tootja suhtes, kelle suhtes kohaldati turumajanduslikku kohtlemist, normaalväärtus nende tegelike omamaiste müügihindade põhjal vastavalt alusmääruse artikli 2 lõigetele 1–6,⁷⁹ samas kui niisuguste eksportivate tootjate suhtes, kelle suhtes turumajanduslikku kohtlemist ei kohaldata, arvutati normaalväärtus võrdlusriigi, nimelt Argentina omamaiste müügihindade põhjal vastavalt selle määruse artikli 2 lõike 7 punktile a.⁸⁰

⁷⁶ Kohtujuristi kursiiv.

⁷⁷ Vt käesoleva ettepaneku punkt 208.

⁷⁸ 19. septembri 2013. aasta kohtuotsus *Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials vs. nõukogu* (C-15/12 P, EU:C:2013:572, punkt 17) ja 18. septembri 2014. aasta kohtuotsus *Valimar* (C-374/12, EU:C:2014:2231, punkt 43).

⁷⁹ Määruse nr 1259/2005 põhjendused 18–28 ja määruse nr 130/2006 põhjendus 13.

⁸⁰ Määruse nr 1259/2005 põhjendused 29–34 ja määruse nr 130/2006 põhjendus 13.

174. Vaidlusaluse määruse vastuvõtmiseni viinud uurimises aga keelduti Hiina kahe eksportiva tootja suhtes turumajandusliku kohtlemise kohaldamisest. Seetõttu ei saanud normaalväärtust enam alusmääruse artikli 2 lõigete 1–6 põhjal kindlaks määrata. See arvatati sisuliselt Argentina tootmiskulude põhjal arvestuslikult vastavalt selle määruse artikli 2 lõike 7 punktile a.⁸¹

175. Changmao Biochemical Engineering märgib ainsas apellatsioonkaebuse väites, et Üldkohus eksis, kui ta leidis, et nõukogu rikkus alusmääruse artikli 11 lõiget 9, kui ta kasutas läbivaatamismenetluses Hiina kahe eksportiva tootja suhtes Argentina tootmiskuludel põhinevat arvestuslikku normaalväärtust, samas kui alguses uurimises oli ta nende eksportivate tootjate puhul, kelle suhtes keelduti turumajandusliku kohtlemise kohaldamisest, normaalväärtuse kindlaksmääramisel aluseks võtnud Argentina omamaised müügihinnad.

176. Ainus apellatsioonkaebuse väide koosneb kolmest osast. Esimeses osas väidab Changmao Biochemical Engineering, et meetodikat ei ole muudetud ja igal juhul on asjaolud muutunud, mistõttu Üldkohus eksis, kui ta tuvastas alusmääruse artikli 11 lõike 9 rikkumise.

177. Olen seisukohal, et apellatsioonkaebuse ainsa väite esimese osaga tuleb nõustuda.

178. Vastupidi sellele, mida väidab Changmao Biochemical Engineering,⁸² on meetodikat alusmääruse artikli 11 lõike 9 tähenduses muudetud.

179. Kohtupraktika kohaselt on meetodika selle sätte tähenduses muutunud, kui alguses uurimises määrati ekspordihind kindlaks tegelike liitu ekspordimise hindade põhjal vastavalt alusmääruse artikli 2 lõikele 8, läbivaatamismenetluses aga tehti arvestuslik ekspordihind kindlaks tegelike kolmandatesse riikidesse ekspordimise hindade põhjal vastavalt sama määruse artikli 2 lõikele 9.⁸³ Samamoodi kujutab see, kui alguses uurimises arvutas nõukogu normaalväärtuse kolmandas võrdlusriigis asuva tootja tegelike ekspordihindade ja selle tootja omamaiste müügihindade põhjal, läbivaatamismenetluses aga sama tootja tootmiskulude põhjal, endast meetodika muutmist.⁸⁴

180. Käesoleval juhul võeti alguses uurimises normaalväärtuse kindlaksmääramisel aluseks omamaised müügihinnad Argentinas nende eksportivate tootjate puhul, kelle suhtes ei kohaldatud turumajanduslikku kohtlemist, läbivaatamismenetluses aga arvatati normaalväärtus Hiina kahe eksportiva tootja puhul, kelle suhtes ei saanud enam turumajanduslikku kohtlemist kohaldada, sisuliselt Argentina tootmiskulude põhjal. Kui võtta arvesse eelmises punktis viidatud kohtupraktikat, on see minu arvates meetodika muutus alusmääruse artikli 11 lõike 9 tähenduses.

181. Samuti ei ole minu arvates tõendatud, et asjaolud on muutunud.

⁸¹ Vaidlusaluse määruse põhjendused 27–29.

⁸² Selguse huvides juhin tähelepanu, et Changmao Biochemical Engineering väidab, et niisuguste eksportivate tootjate puhul, kelle suhtes on keeldutud turumajandusliku kohtlemise kohaldamisest, normaalväärtuse arvutamine Argentina tootmiskulude, mitte Argentina omamaiste müügihindade põhjal, kujutab endast meetodika muudatust. Ta ei väida, et tema suhtes esialgse uurimise raames turumajandusliku kohtlemise kohaldamine ja tema suhtes selle kohaldamisest keeldumine läbivaatamismenetluses kujutab endast iseenesest meetodika muudatust, mis ei ole kooskõlas alusmääruse artikli 11 lõikega 9.

⁸³ 18. septembri 2014. aasta kohtuotsus Valimar (C-374/12, EU:C:2014:2231, punktid 21, 44 ja 59) ning kohtujurist Cruz Villalóni ettepanek kohtuasjas Valimar (C-374/12, EU:C:2014:118, punkt 78).

⁸⁴ 18. märtsi 2009. aasta kohtuotsus Shanghai Excell M&E Enterprise ja Shanghai Adepteck Precision vs. nõukogu (T-299/05, EU:T:2009:72, punktid 170–172). Vt samuti 8. juuli 2008. aasta kohtuotsus Huvis vs. nõukogu (T-221/05, ei avaldata, EU:T:2008:258, punktid 27, 28 ja 43) ning 16. detsembri 2011. aasta kohtuotsus Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials vs. nõukogu (T-423/09, EU:T:2011:764, punkt 57).

182. Kohtupraktikas on märgitud, et muu hulgas miinimumhinnakohustus (mille tagajärg on see, et tegelikud liitu eksportimise hinnad ei ole enam usaldusväärsed, ja see, et läbivaatamismenetluses tuleb arvestuslik ekspordihind arvutada kolmandatesse riikidesse eksportimise hindade alusel)⁸⁵ ning oluline muutus asjaomase toote tootmiskuludes⁸⁶ kujutavad endast asjaolude muutumist alusmääruse artikli 11 lõike 9 tähenduses.⁸⁷

183. Changmao Biochemical Engineering aga märgib pelgalt, et asjaolud on suuresti muutunud, millest annab tunnistust see, et algses uurimises kohaldasid nõukogu ja komisjon tema suhtes turumajanduslikku kohtlemist, kuid keeldusid seda tema suhtes kohaldamast läbivaatamismenetluses. See ei ole minu arvates piisav, et tõendada alusmääruse artikli 11 lõike 9 tähenduses asjaolude muutumist.

184. Tähelepanu muu hulgas, et vaidlusaluse määruse põhjenduse 27 kohaselt oli põhjus, miks otsustati läbivaatamismenetluses kasutada arvestuslikku normaalväärtust, mis põhines Argentina tootmiskuludel, mitte Argentina omamaistel müügihindadel, „Argentina ja [Hiina] tootmismeetodite erinevu[s], mis mõjuta[s] olulisel määral hindu ja kulusid“. Nimelt on Changmao Biochemical Engineering selgitanud, et Argentinas toodetakse viinhapet veinivalmistamise kõrvalsaadustest, Hiinas aga keemilise sünteesi teel. Määrusest nr 349/2012 aga ilmneb, et erinevused viinhappe tootmise protsessides ja tootmiskuludes olid olemas juba algse uurimise ajal.⁸⁸ Euroopa Kohtu menetluses ei ole väidetud, et viinhappe tootmiskulud Argentinas ja/või Hiinas algse uurimise perioodi ja vahepealse läbivaatamise perioodi vahel muutusid. Minu arvates järeldub sellest, et asjaolude muutumine alusmääruse artikli 11 lõike 9 tähenduses ei ole tõendatud.

185. Arvan siiski, et Üldkohus ei põhjendanud piisavalt, miks ta järeldas vaidlustatud kohtuotsuse punktides 135–137, et algses uurimises kasutatud meetodika rakendamine ei ole alusmääruse artikliga 2 vastuolus.

186. Tähelepanu, et alusmääruse artikli 11 lõige 9 kohustab komisjoni rakendama iga vahepealse läbivaatamise suhtes sama meetodikat nagu algses uurimises, „võttes nõuetekohaselt arvesse artiklit 2, eriti selle lõikeid 11 ja 12 ning artiklit 17“.

187. Juhin tähelepanu, et kui – nagu käesoleval juhul – asjaolud ei ole muutunud, ei piisa meetodika muudatuse põhjendamiseks sellest, et uus meetodika on varem rakendatust asjakohasem.⁸⁹ Kui asjaolud ei ole muutunud, on meetodika muutmine põhjendatav vaid juhul, kui varem rakendatud meetodika on vastuolus alusmääruse artikliga 2 või 17.

188. Nimelt tuleneb selle määruse artikli 11 lõike 9 sõnastusest ja käesoleva ettepaneku punktis 172 viidatud kohtupraktikast, et üldreeglina tuleb läbivaatamismenetluses kasutada sama meetodikat nagu algses uurimises ja et teistsuguse meetodika kasutamine läbivaatamismenetluses on erand. Kui asuda seisukohale, et kui asjaolud ei ole muutunud, võidakse uut meetodikat läbivaatamismenetluses rakendada *ka juhul, kui ei ole tuvastatud, et varem rakendatud meetodika ei ole alusmääruse artikliga 2 või 17 kooskõlas*, muutuks erand reegliks.

189. Seepärast tuleb kindlaks teha, kas algses uurimises kasutatud meetodika rakendamine läbivaatamismenetluses oleks vastuolus alusmääruse artikliga 2.

85 18. septembri 2014. aasta kohtuotsus Valimar (C-374/12, EU:C:2014:2231, punktid 45–49).

86 15. novembri 2018. aasta kohtuotsus CHEMK ja KF vs. komisjon (T-487/14, EU:T:2018:792, punkt 63).

87 Vt samuti 16. detsembri 2011. aasta kohtuotsus Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials vs. nõukogu (T-423/09, EU:T:2011:764, punkt 63).

88 Viidatakse määruse nr 349/2012 põhjendusele 26, kus on märgitud, et „juba esialgses uurimises raames [uuriti] põhjalikult Argentina ja Hiina erinevaid tootmisprotsesse ning selle mõju vaatlusaluse toote omahinna kalkulatsioonile ja väärtuse määramisele“.

89 8. juuli 2008. aasta kohtuotsus Huvis vs. nõukogu (T-221/05, ei avaldata, EU:T:2008:258, punkt 50).

190. Kohtupraktika kohaselt on nõukogu ülesanne tõendada, et algses uurimises rakendatud meetodika oli vastuolus alusmääruse artikliga 2.⁹⁰

191. Üldkohtu menetluses väitis nõukogu, et võttes arvesse viinhappe tootmise protsessi erinevusi Argentinas ja Hiinas,⁹¹ ei saanud ta läbivaatamismenetluses rakendada algses uurimises kasutatud meetodikat, rikkumata seejuures alusmääruse artikli 2 lõiget 10, mille kohaselt peab võrdlus normaalväärtuse ja ekspordihinna vahel olema õiglane. Nõukogu arvates oluaks ebaõiglane võrrelda ühest küljest Argentina omamaiste müügihindade põhjal arvatud normaalväärtust, mis põhines seega loodusliku tootmisprotsessiga seotud andmetel, ja teisest küljest Hiina kahe eksporditava tootja *tegelikke* ekspordihindu, mis olid niisiis seotud sünteetilise tootmisprotsessiga.

192. Vaidlustatud kohtuotsuse punktides 135–137 lükkas Üldkohus tagasi nõukogu argumendi, et algses uurimises kasutatud meetodi rakendamine ei võimaldaks õiglast võrdlust normaalväärtuse ja ekspordihindade vahel, sest esiteks, kui see võrdlus oleks ebaõiglane, oleks see pidanud ajendama nõukogu ja komisjoni muutma teiste ekspordivate tootjate suhtes kohaldatavat dumpinguvastast tollimaksu, mida nad ei olnud teinud, ning teiseks on keemilise sünteesi teel toodetud viinhappel „samad põhiomadused ja sama põhikasutusotstarve“ kui veinivalmistamise kõrvalsaadustest toodetud viinhappel.

193. Ma arvan, et ainult nendele põhjendustele tuginedes ei saanud Üldkohus järeldada, et algses uurimises kasutatud meetodika rakendamine „ei ole [...] al[us]määruse artikliga 2 vastuolus“.⁹²

194. Esiteks ei tõenda asjaolu, et nõukogu jättis muutmata tollimaksu, mis oli kehtestatud teiste ekspordivate tootjate suhtes, kelle suhtes ei kohaldatud turumajanduslikku kohtlemist, seda, et esialgses uurimises kasutatud meetod ei ole algmääruse artikliga 2 vastuolus. See võib viidata ka sellele, et jättes muutmata tollimaksu, mis oli kehtestatud teiste ekspordivate tootjate suhtes, kelle suhtes ei kohaldatud turumajanduslikku kohtlemist, rikkus nõukogu seda sätet. Nõukogu käitumise põhjal ei saa teha järeldusi varem rakendatud meetodika ega uue meetodika õigusparasuse kohta.

195. Teiseks leian ma, et järeldamiseks, et algses uurimises kasutatud meetodika rakendamine ei ole vastuolus alusmääruse artikliga 2, ei oleks Üldkohus saanud piirduda vaid märkusega, et keemilise sünteesi teel valmistatud viinhappel on „samad põhiomadused ning sama põhikasutusotstarve“ kui veinivalmistamise kõrvalsaadustest valmistatud. Põhjus on selles, et viinhappe tootmise protsessi erinevused Argentinas ja Hiinas, millele tuginedes väitis nõukogu, et varem kasutatud meetodika rakendamine oleks vastuolus alusmääruse artikli 2 lõikega 10, mõjutavad, nagu on märgitud vaidlusaluse määruse põhjenduses 27,⁹³ „olulisel määral hindu ja kulusid“.

196. Lisaks märgin, et erinevused tootmisprotsessis on see põhjus, miks vaidlusaluses määruuses meetodikat muudeti ja normaalväärtus ekspordivate tootjate puhul, kelle suhtes turumajanduslikku kohtlemist ei kohaldatud, arvutati mitte Argentina omamaiste müügihindade põhjal, vaid lähtudes tootmiskuludest Argentinas.⁹⁴ Seepärast arvan ma, et niivõrd kui nõukogu tugineb erinevustele tootmisprotsessis tõendamaks, et esimesena nimetatud meetodika rakendamine läbivaatamismenetluses oluaks õigusvastane, oleks Üldkohus pidanud analüüsima mitte ainult seda, kas võrdlus normaalväärtuse ja ekspordihindade vahel on nende erinevuste tõttu ebaõiglane, vaid sedagi, kas need erinevused välistavad normaalväärtuse arvutamisel Argentina omamaiste

90 8. juuli 2008. aasta kohtuotsus *Huvis vs. nõukogu* (T-221/05, ei avaldata, EU:T:2008:258, punkt 51).

91 Vt käesoleva ettepaneku punkt 184.

92 Vt vaidlustatud kohtuotsuse punkt 137.

93 Vt eespool punkt 184.

94 Vaidlusaluse määruse põhjenduses 27 on märgitud: „otsustati *lähtuvalt Argentina ja [Hiina] tootmismetodite erinevusest, mis mõjutab olulisel määral hindu ja kulusid*, arvutada normaalväärtus, mitte kasutada [Argentina] siseturu müügihindu“ (kohtujuristi kursiiv).

müügihindade kasutamise. Vaid juhul, kui Üldkohus tuvastanuks, et olenemata erinevustest tootmisprotsessis võib normaalväärtuse arvutamiseks kasutada Argentina omamaiseid müügihindu, saanuks ta järeldada, et varem kasutatud meetodika rakendamine ei oleks olnud alusmääruse artikliga 2 vastuolus ja et seetõttu ei saanud nõukogu vaidlusaluses määruses uut meetodikat rakendada.

197. On tõsi, et nõukogu, kelle ülesanne on tõendada, et varem kasutatud meetodika rakendamine oleks õigusvastane, väitis Üldkohtu menetluses vaid seda, et erinevused tootmisprotsessis ei võimalda õiglast võrdlust, mida nõuab alusmääruse artikli 2 lõige 10; ta ei väitnud, et need erinevused välistavad normaalväärtuse arvutamiseks Argentina omamaiste müügihindade kasutamise. Siiski olen seisukohal, et need kaks küsimust on omavahel seotud, nagu nähtub vaidlusaluse määruse põhjendusest 42, kus on märgitud, et „[k]ui sama arvutus oleks tehtud *Argentina omamaiseid müügihindu kasutades* ning normaalväärtust ja/või ekspordihinda oleks seejärel kohandatud vastavalt al[us]määruse artikli 2 lõikele 10, ei oleks võrdlus olnud õiglane“.⁹⁵

198. Järelikult ei põhjendanud Üldkohus piisavalt vaidlustatud kohtuotsuse punktis 137 sõnastatud järeldust, et algses uurimises kasutatud meetodika kasutamine ei ole vastuolus alusmääruse artikliga 2.

199. Nagu leiab komisjon, ei saa väita, et alusmääruse artikli 11 lõiget 9 tuleb tõlgendada nii, et nõue, mille kohaselt tuleb algses uurimises ja läbivaatusmenetlustes rakendada ühte ja sama meetodit, ei viita meetodikale, mida rakendati algses uurimises *tervikuna*, vaid viitab meetodikale, mida rakendati algses menetluses *iga eksportiva tootja suhtes*.

200. Sellisel juhul tuleks normaalväärtus läbivaatamismenetluses nende Hiina kahe eksportiva tootja suhtes kindlaks teha nende tegelike omamaiste müügihindade põhjal.⁹⁶ See aga oleks vastuolus alusmääruse artikli 2 lõike 7 punktiga a, kuna läbivaatamismenetluse tulemusel ei kohaldata nende Hiina kahe eksportiva tootja suhtes enam turumajanduslikku kohtlemist. Seega sai nõukogu rakendada uut meetodikat ilma alusmääruse artikli 11 lõiget 9 rikkumata.⁹⁷

201. Alusmääruse artikli 11 lõiget 9 ei saa minu arvates siiski tõlgendada nii, et nõue rakendada läbivaatamismenetluses sama meetodikat nagu algses uurimises, viitab *iga eksportiva tootja suhtes* kasutatud meetodikale. Esiteks on niisuguse tõlgendusega vastuolus selle sätte sõnastus, kuna selle kohaselt tuleb rakendada sama meetodikat, mida kasutati „tollimaksu kehtestamise põhjustanud uurimises“. Endastmõistetavalt puudutab uurimine kõiki asjaomast toodet eksportivaid tootjaid. Alusmääruse artikli 11 lõike 9 sõnastuses ei viita miski sellele, et arvesse tuleb võtta eksportivate tootjate individuaalset olukorda. Teiseks, olgugi et komisjon tegi „suurema üldise sidususe tagamiseks“ ettepaneku tunnistada alusmääruse artikli 11 lõige 9 kehtetuks muu hulgas seetõttu, et „see on mõnikord viinud selgelt aegunud meetodikate jätkuva kasutamiseni“,⁹⁸ ei tunnistatud seda sätet kehtetuks. See viitab alusmääruse artikli 11 lõikes 9 sätestatud reegli laiale tõlgendamisele. Seega kehtib see reegel uurimises kasutatava meetodika suhtes *tervikuna*, kuid mitte iga eksportiva tootja suhtes kasutatava meetodika suhtes.

202. Järelikult tuleb apellatsioonkaebuse ainsa väite esimese osaga nõustuda ja vaidlustatud kohtuotsus tühistada.

⁹⁵ Kohtujuristi kursiiv.

⁹⁶ Vt käesoleva ettepaneku punkt 173.

⁹⁷ Alusmääruse artikli 2 lõike 7 punktis a on nõutud, et mitteturumajanduslikest riikidest pärineva impordi puhul määratakse normaalväärtus kolmandas turumajanduslikus riigis kehtiva hinna või arvestusliku väärtuse alusel, või kui see ei ole võimalik, siis mis tahes muul põhjendatud alusel. Teisisõnu, normaalväärtuse kindlaksmääramisel ei saa selles olukorras aluseks võtta tegelikke omamaiseid müügihindu asjaomases mitteturumajanduslikus riigis.

⁹⁸ Komisjoni 10. aprilli 2013. aasta teatis nõukogule ja Euroopa Parlamendile. Kaubanduse kaitsevahendite moderniseerimine. Kaubanduse kaitsevahendite kohandamine Euroopa majanduse praeguste vajadustega (COM(2013) 191 final), punkt 2.6.2. Vt samuti 10. aprillil 2013 esitatud ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega muudetakse [alusmäärust] ja nõukogu määrust (EÜ) nr 597/2009 kaitse kohta subsideeritud impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (COM(2013) 192 final), artikli 1 lõike 5 punkt b.

203. Täielikkuse huvides analüüsin siiski lühidalt apellatsioonkaebuse ainsa väite teist ja kolmandat osa.

204. Oma apellatsioonkaebuse ainsa väite teises ja kolmandas osas märgib Changmao Biochemical Engineering, et Üldkohus eksis, kui ta leidis vaidlustatud kohtuotsuse punktides 139–141, et ühe ja sama normaalväärtuse kohaldamine kõikidele eksportivatele tootjatele, kelle suhtes ei ole kohaldatud turumajanduslikku kohtlemist, kaotab mis tahes vahetegemise koostööd teinud eksportivate tootjate ja seda mitteteinute vahel.

205. Minu arvates ei saa apellatsioonkaebuse ainsa väite teise ja kolmanda osaga nõustuda.

206. Vaidlustatud kohtuotsuse punktides 139–141 lükkas Üldkohus tagasi nõukogu argumendi, et kui ühelt poolt Hiina kahe eksportiva tootja puhul, kes tegid koostööd, ja teiselt poolt teiste eksportivate tootjate puhul, kes ei teinud koostööd, arvutatakse normaalväärtus Argentina omamaiste müügihindade alusel, kaotab see mis tahes vahetegemise koostööd teinud eksportivate tootjate ja seda mitteteinute vahel. Üldkohtu sõnul tehtaks nende vahel siiski vahet, kuna koostööd tegevate eksportivate tootjate suhtes võib kohaldada individuaalset kohtlemist vastavalt alusmääruse artikli 9 lõikele 5, samas kui neile eksportivatele tootjatele, kes koostööd ei tee, niisugust kohtlemist kohaldada ei saa.

207. Niivõrd kui Changmao Biochemical Engineering väidab, et see, et koostööd teinud tootjate suhtes võidakse – erinevalt koostööd mitteteinud tootjatest – kohaldada individuaalset kohtlemist, ei võimalda teha koostööd teinud ja seda mitteteinud tootjate vahel vahet *normaalväärtuse arvutamisel*, on see argument edutu. On tõsi, et kui eksportiva tootja suhtes kohaldatakse individuaalset kohtlemist alusmääruse artikli 9 lõike 5 alusel, kohaldatakse üleriigilist normaalväärtust, mis on kohaldatav kõikidele eksportivatele tootjatele, kelle suhtes ei kohaldata turumajanduslikku kohtlemist, kuigi individuaalne dumpingumarginaal arvutatakse selle eksportiva tootja tegelike ekspordihindade põhjal. Ent vaidlustatud kohtuotsuse punktid 139–141 ei käsitle küsimust, kas kõikide eksportivate tootjate suhtes, kelle suhtes ei kohaldata turumajanduslikku kohtlemist, kohaldatakse ühte ja sama normaalväärtust olenemata sellest, kas nad tegid koostööd või mitte. Seda kohaldatakse ja Üldkohus on seda kinnitanud. Küsimus on selles, kas *vaatamata sellele, et kohaldatakse ühte ja sama normaalväärtust*, võimaldab individuaalne kohtlemine sellegipoolest vahet teha koostööd teinud eksportivatel tootjatel ja tootjatel, kes koostööd ei teinud.

208. Niivõrd kui Changmao Biochemical Engineering väidab, et kõikide koostööd teinud eksportivate tootjate suhtes, kelle suhtes ei kohaldata turumajanduslikku kohtlemist, ei saa kohaldada ühte ja sama normaalväärtust, *kui neil on erinevad tootmisprotsessid ja kulud*, on ka see argument samal põhjusel edutu.

209. Järeldan, et apellatsioonkaebuse ainsa väite esimese osaga tuleb nõustuda. Vaidlustatud kohtuotsus tuleb sel põhjusel tühistada.

210. Arvan, et Euroopa Kohus ei saa teha selles asjas põhikirja artikli 61 alusel lõplikku kohtuotsust. Selle vaidluse lahendamise eeldab juhtumi asjaolude uut hindamist, pidades silmas käesoleva ettepaneku punktides 185–198 kirjeldatud kaalutlusi, ja selleks on paremad võimalused Üldkohtul.

211. Seepärast tuleb suunata käesolev asi tagasi Üldkohtusse, et ta saaks analüüsida, kas algses uurimises rakendatud meetodika rakendamine läbivaatamismenetluses oleks vastuolus alusmääruse artikliga 2. Seejärel tuleb Üldkohtul, kui ta peaks leidma, et see vastuolu on olemas ja seetõttu sai nõukogu rakendada läbivaatamismenetluses uut meetodikat ilma selle määruse artikli 11 lõiget 9 rikkumata, analüüsida teisi tema menetluses esitatud väiteid.

VII. Kohtukulud

212. Kuna kohtuasi saadetakse tagasi Üldkohtule, tehakse käesoleva apellatsioonimenetlusega seotud kohtukulude osas otsus hiljem.

213. Euroopa Kohtul tuleb siiski teha otsus vastuapellatsioonkaebusega seotud kohtukulude kohta.

214. Kodukorra artikli 138 lõikes 3, mida kohaldatakse kodukorra artikli 184 lõike 1 kohaselt ka apellatsioonimenetluse suhtes, on sätestatud, et kui osa nõudeid rahuldatakse ühe poole, osa teise poole kasuks, jäävad kummagi poole kohtukulud tema enda kanda. Kui kohtuasja asjaolud seda õigustavad, võib Euroopa Kohus siiski otsustada, et lisaks enda kohtukulude kandmisele mõistetakse poolelt välja ka osa teise poole kohtukuludest.

215. Käesolevas asjas on komisjon kohtuvaidluse kaotanud, niivõrd kui ta palus Euroopa Kohtul tühistada vaidlustatud kohtuotsuse põhjendusel, et Üldkohus eksis, kui ta leidis, et vaidlusalune määrus puudutas otseselt Distillerie Bonollo, kuid olnud edukas niivõrd, kui ta palus Euroopa Kohtul tühistada vaidlustatud kohtuotsuse resolutsiooni teise punkti selles osas, milles seal on ette nähtud, et nõukogu võtab meetmed selle kohtuotsuse täitmiseks. Kuna Distillerie Bonollo on kohtukulude hüvitamist nõudnud, tuleb jätta komisjoni kohtukulud tema enda kanda ja mõista talt välja neli viiendikku Distillerie Bonollo kohtukuludest, üks viiendik Distillerie Bonollo kohtukuludest aga tuleb jätta tema enda kanda.

216. Vastavalt Euroopa Kohtu kodukorra artikli 140 lõikele 1, mida kohaldatakse kodukorra artikli 184 lõike 1 alusel ka apellatsioonimenetluste suhtes, kannab nõukogu kui vastuapellatsioonimenetluste astuja enda kohtukulud seoses vastuapellatsioonimenetlusega ise.

217. Kodukorra artikli 184 lõike 4 kohaselt võib Euroopa Kohus juhul, kui esimese kohtuastme menetluste astuja osaleb apellatsioonimenetluses, otsustada jätta tema kohtukulud tema enda kanda. Kuna Changmao Biochemical Engineering osales vastuapellatsioonimenetluses, tuleb tema kohtukulud seoses vastuapellatsioonimenetlusega jätta tema enda kanda.

VIII. Ettepanek

218. Sellepärast teen Euroopa Kohtule ettepaneku:

- tühistada 3. mai 2018. aasta kohtuotsus Distillerie Bonollo jt vs. nõukogu (T-431/12, EU:T:2018:251);
- saata asi tagasi Euroopa Liidu Üldkohtusse;
- otsustada apellatsioonimenetlusega seotud kulude kandmine edaspidi;
- rahuldada vastuapellatsioonkaebus osas, milles on palutud tühistada 3. mai 2018. aasta kohtuotsuse Distillerie Bonollo jt vs. nõukogu (T-431/12, EU:T:2018:251) resolutsiooni teine punkt, niivõrd kui selles on ette nähtud, et Euroopa Liidu Nõukogu võtab meetmed selle kohtuotsuse täitmiseks;
- jätta vastuapellatsioonkaebus ülejäänud osas rahuldamata;
- jätta Euroopa Komisjoni kohtukulud seoses vastuapellatsioonkaebusega tema enda kanda ja mõista temalt välja neli viiendikku Distillerie Bonollo SpA, Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, Distillerie Mazzari SpA and Caviro Distillerie Srl-i kohtukuludest seoses vastuapellatsioonkaebusega;

- jätta üks viiendik Distillerie Bonollo SpA, Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, Distillerie Mazzari SpA and Caviro Distillerie Srl-i kohtukuludest seoses vastuapellatsioonkaebusega tema enda kanda, ning
- jätta Euroopa Liidu Nõukogu ja äriühingu Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd kohtukulud seoses vastuapellatsioonkaebusega nende endi kanda.